

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. prosince 2020 senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michaela Vrtka, Ph.D. a přísedících Mgr. Zdeňka Krejčího, Ph.D. et Ph.D. a Ilony Štaudové,

takto:

Obžalovaný

J. XXXXX, nar. XXXXX, bez pracovního poměru, brigádně jako stavební dělník, trvale bytem XXXXX, adresa pro účely doručování XXXXX,

je vinen, že

1. v blíže nespecifikované době podzimních měsíců roku 2017 v XXXXX, v obývacím pokoji rodinného domu na ulici XXXXX, se záměrem se sexuálně uspokojit, si přisedl na postel, na které ležela jeho biologická dcera XXXXX, nar. XXXXX, s níž žil ve společné domácnosti a byl pro ni otcovskou autoritou, svlékl ji, osahával ji na přirození, prsou a dalších částech těla a následně s ním měl pohlavní styk provedený formou soulože,
2. dne 7. 11. 2019 v XXXXX, v obývacím pokoji rodinného domu na ulici XXXXX, měl pohlavní styk provedený formou soulože, se svou biologickou dcerou XXXXX, nar. XXXXX,

příčemž takto jednal, ačkoliv si musel být vědom negativního dopadu svého chování, popsaného v bodech 1.-2., na další psychický vývoj nezletilé a její zdraví, kdy poškozená zažívá aktuálně pocity

bezmoci, narušení vlastní identity, snaží se potlačit a vytěsnit vzpomínky na prožité události a má narušené sebevědomí a sebeakceptaci,

tedy

v bodě 1)

- vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let, svěřeném jeho doзору a zneužívaje jeho závislosti,

v bodech 1 - 2)

- vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém,
- úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

tím spáchal

v bodě 1)

- zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,

v bodech 1 - 2)

- přečin soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku,
- přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku

a za to se odsuzuje

podle § 187 odst. 2 trestního zákoníku ve spojení s § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Obžaloba státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 8. 9. 2020, sp. zn. 1 KZV 76/2019 kladla obžalovanému J. XXXXX za vinu, že v přesně nezjištěné době roku 2015 se ve večerních hodinách v XXXXX, v rodinném domě na ulici XXXXX, dopustil pohlavního styku se svou nezletilou dcerou XXXXX, nar. XXXXX, o které věděl, že je mladší 15 let a s níž žil ve společné domácnosti, v důsledku čehož byl pro ni autoritou, kterou nezletilá respektovala a poslouchala, přičemž v době, kdy všichni v domě spali, si sedl k ní na postel, svlékl jí pyžamo, osahával na přirození, prsou a dalších částech těla a poté využil své fyzické převahy, překryl jí rukou ústa, aby nekřičela a vykonal na ní vaginální soulož s vyvrcholením mimo tělo, to vše proti vůli poškozené, která dávala fyzicky svůj nesouhlas najevo tím, že obžalovaného odstrkovala (bod 1 obžaloby). Dále bylo kladeno obžalovanému za vinu, že v přesně nezjištěné době od podzimu 2015 do 20. 11. 2018, v XXXXX, v rodinném domě na ulici XXXXX, přiměl opakovaně s četností 1x za týden k pohlavnímu styku výše uvedenou nezletilou dceru XXXXX, kdy na ní vykonal pohlavní styk formou vaginální soulože (bod 2 obžaloby). V bodě 3 obžaloby pak bylo kladeno obžalovanému za vinu rovněž provedení soulože se svou dcerou XXXXX, a to v době od 21. 11. 2018 do 7. 11. 2019 na shodném místě. Pro všechny výše uvedené skutky bylo doplněno, že si jmenovaný musel být vědom negativního dopadu svého chování na psychický vývoj své dcery,

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

kteřá se aktuálně musí potýkat s následky traumatu, zažívá pocity bezmoci, narušení vlastní identity a snaží se potlačit a vytěsňat vzpomínky na prožité trauma s tím, že došlo k narušení sebevědomí a sebeakceptace. Jednání pod body 1 – 3 bylo obžalobou posouzeno jako spáchání přečinu soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku a přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. V bodě 1 bylo dále spatřováno naplnění zákonných znaků zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a v bodě 2 zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. V podrobnostech popisu skutkového děje soud odkazuje na předmětnou obžalobu (č. l. 352 - 355).

2. Obžalovaný J. XXXXX ve své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 365 verte - 369) uvedl, že se cítí nevinný. Připustil, že měl se svou dcerou XXXXX jeden pohlavní styk. Došlo k tomu v srpnu 2019 večer kolem 21.00 hod. v rodinném domě v XXXXX na ulici XXXXX, kde v té době žili asi 5 let. On sám chodil domů kolem sedmé hodiny večer a střídal se se svou družkou, která kolem sedmé hodiny odcházela na dvanáctihodinovou směnu. V uvedený den ležel v posteli a díval se na televizi. Jednalo se o pokoj, kde spával s družkou a dcerami XXXXX a XXXXX (XXXXX let). V domě bydlely ještě další dvě jejich děti, a to syn T. (15 let), který v uvedené době již spal ve svém pokoji a syn J. (v uvedené době mu bylo 18 let), který obýval jinou část domu. XXXXX ležela ve své posteli a spala. On sám se díval na televizi, v pokoji se nesvítilo, venku již byla trochu tma. V tom okamžiku přišla dcera XXXXX, měla na sobě tričko a kalhotky (v pyžamu nespí). Obžalovaný měl na sobě trenýrky a tričko. Dcera mu trenýrky oddělala a sáhla na přirození. Zeptal se jí, co blbne a ona odpověděla „Tatko, chci po tobě sex“. Pak si na něj sedla a vykonali soulož, tedy zastrčil svůj penis do její vagíny. Dcera nebyla pannou. Celá soulož trvala asi 1-2 minuty, poté přišel syn J., viděl je, a proto toho nechali. Syn následně nic neříkal, odešel a ani později se s obžalovaným o tomto nebavil. Obžalovaný uvedl, že v rámci soulože nevyvrcholil, a to jak v pokoji ani nikde jinde později. Obžalovaný připustil, že mu nepříjde normální souložit s dcerou, ale své chování ospravedlňoval tím, že v uvedený den byl unavený a požil jednu štamprli. Dříve XXXXX neměla žádné nářžky na sex. S tím, co se stalo mezi obžalovaným a dcerou, se XXXXX nikomu nesvěřila ani své matce, on sám to však jednou družce řekl, byla na něj trochu našťvaná, ale jinak nic. Obžalovaný neví, proč to dcera udělala, domnívá se, že to bylo účelové jednání, aby mohla odejít z domu. Ostatně to potvrdila i jejich nejmladší dcera XXXXX s tím, že jí napsala, že se chce obžalovanému omluvit, aby se mohla vrátit domů. Toto XXXXX napsala v sobotu před hlavním líčením (pozn. soudu - tedy 7. 11. 2020).
3. Před tím, než bydleli v domě v XXXXX, žili ve XXXXX na ulici XXXXX. Jednalo se o bytovku 3+1, on se ženou spali v jedné místnosti, synové T. a J. ve druhé a dcery XXXXX a XXXXX ve třetí místnosti. Obžalovaný popřel, že by kterékoliv ze svých dětí fyzicky trestal. Připustil, že s XXXXX byly problémy, neposlouchala svou matku a hádaly se. On sám se k ní choval hezky, ale XXXXX byla protivná. Po srpnu 2019 se její chování nikterak nezměnilo. Sám se s ní nestýká, údajně mu poslala dopis, ale nic nenašli. XXXXX si píše přes Messenger s matkou a sourozenci. Prý se měla pokusit o sebevraždu, ale obžalovaný neví, zda je to pravda. Její kamarádka ze školy říkala, že si XXXXX vymýšlí, on sám to zažil, když např. říkala, že jde za holkama, ale ve skutečnosti šla za klukama. S kluky chodila v XXXXX pořád, kontakt s nimi jí nezakazoval. V uvedené době měl obžalovaný sex se svou družkou 2x-3x týdně. XXXXX ani žádné jiné z dětí je při tom neviděli, neboť souložili, když děti spaly, pokud byly děti vzhůru, šly s družkou do koupelny.
4. Obžalovaný byl dále dotázán k rozporům ve svých výpovědích z přípravného řízení (č. l. 39, 64, 66, 68). Z těchto je třeba poukázat na zcela odlišné zařazení pohlavního styku obžalovaného se svou dcerou ohledně měsíce i denní doby. Obžalovaný v přípravném řízení nejprve uváděl, že k souloži došlo tři týdny před jeho výpovědí u policie, tedy v listopadu 2019 a jednalo se o dopolední dobu mezi 10 a 11 hodinou. Následně uvedl, že s dcerou souložil v srpnu v odpoledních

hodinách kolem 15 hodiny. Soud přitom připomíná, že u hlavního líčení obžalovaný jednání situoval do měsíce srpna 2019, avšak do večerních hodin kolem 21.00, kdy už byla trochu tma. Dále v přípravném řízení obžalovaný uvedl, že když ležel na posteli, měl na sobě tričko a tepláky, zatímco u hlavního líčení uvedl, že měl na sobě pouze trenýrky a tričko. Soulož pak měla podle jeho vyjádření z přípravného řízení trvat asi 5 minut, kdy sdělil dceři, že „už bude“ a šel dát semeno do záchodu, zatímco u hlavního líčení popřel, že by k jakémukoliv vyvrcholení, ať již v pokoji či jinde došlo. Konečně v přípravném řízení obžalovaný uvedl, že trestní oznámení své dcery si vysvětluje tím, že ji nechtěl dovolovat styk s jejím přítelem XXXXXŘ., avšak u hlavního líčení pro něj byla motivace neznámá s tím, že jí styk s chlapci nikdy nezakazoval. K těmto rozporům obžalovaný uvedl, že pravdou je to, co vypovídal u hlavního líčení, u policie byl rozrušený.

5. Ke své osobě J. XXXXX doplnil, že se živí jako živnostník v oboru tesař, pokrývač. Jeho příjem činí 170 Kč na hodinu, ale vše je odvislé od množství práce. V současné době žije ve XXXXX na ulici XXXXX, kdy se jedná o pronajatý byt, kde žijí s družkou, synem T. a dcerou XXXXX. Dům v XXXXX, kde došlo k jednání, byl rovněž pronajatý. Obžalovaný nevlastní žádné motorové vozidlo, nemá dluhy. V současné době proti němu není vedeno žádné další trestní stíhání, v minulosti byl soudně trestán.
6. Obžaloba svůj závěr o vině obžalovaného postavila především na výpovědi poškozené XXXXX (č. l. 71-80, 369 verte – 376 verte.). Obžalovaný je její otec, ví, co je mu kladeno za vinu, tedy že „Udělal blbou věc – znásilnil ji“. K prvnímu jednání obžalovaného došlo ve XXXXX, když rodina bydlela na ulici XXXXX, svědkyně však neví, jak dlouho. V první řadě potvrdila uspořádání pokojů a toho, jak v nich kdo spal, tedy, že v jednom pokoji spala ona se sestrou XXXXX, ve druhém její bratři T. a J. a ve třetím rodiče. Na XXXXX ještě k ničemu nedošlo, otec naznačoval, že by s ní chtěl být sám a že si to spolu užijí. Současně jí sdělil, že když nic neřekne matce, tak se jí nic nestane, nikdo se pravdu nedozví. Pokud by však něco řekla, vyhrožoval, že vše popře. V rámci hlavního líčení poškozená zdůraznila, že k prvnímu pohlavnímu styku došlo až po přestěhování do XXXXX. To jí bylo asi 13 let. Rovněž v tomto místě bydliště potvrdila výpověď obžalovaného, tedy že společně s rodiči a sestrou spala v jenom pokoji, zatímco její bratři ve druhém. Když došlo k předmětné události, byl večer či noc, v každém případě byla tma. Jednalo se asi o podzim. Matka byla v práci, poškozená se sestrou se dívaly na televizi, její bratři byli ve druhém pokoji. Obžalovaný čekal, až XXXXX usne, poté přišel, sedl si k ní a začal ji osahávat. Otec jí řekl, že s ní chce mít pohlavní styk, následně svědkyně upřesnila, že takto to konkrétně neřekl, ale naznačil jí to, když uvedl, že bude krásná noc a že si spolu užijí. Poškozená měla na sobě pyžamo (kalhotky a tričko – spí takto běžně), obžalovaný měl na sobě jen trenýrky. Otec ji sahal pod tričko, na prsa a jel níž, až na přirození a začal ji svlékat. Rovněž jí vkládal prsty do přirození. On sám se nesvlékl, pouze vytáhl své přirození, říkal jí, jak se má natočit, a to tak že ona ležela na zádech a on byl na ní. Následně došlo k souloži, která trvala asi půl hodiny. Otec vyvrcholil, ale ne do ní, nýbrž mimo. Do místnosti přišel její bratr J., něco po otci potřeboval a viděl je. Zeptal se, co dělají, otec nic neřekl a bratr se naštval a odešel. V tomto případě poškozená obžalovaného rukama odstrkávala, říkala, ať toho nechá, co si to dovoluje, ale měl větší sílu. Popřela, že by jí při tomto obžalovaný vyhrožoval. K následnému dotazu státní zástupkyně uvedla, že obžalovaný v žádném z případů pohlavního styku nepoužil vůči ní násilí.
7. K dalšímu pohlavnímu styku došlo asi za měsíc, a to za stejných okolností, tedy opět byl večer, matka byla v práci a děti doma. Došlo k souloži, při které obžalovaný ležel na poškozené a vyvrcholil mimo ni. To už se nebránila, nechala ho a nic mu neříkala. K poslednímu styku došlo před tím, než utekla z domu, a to opět za stejných okolností, které popsala výše. Mezi jejím 13. – 16. rokem tedy došlo celkem ke třem takovýmto jednáním obžalovaného, přičemž tímto, jak opakovaně u hlavního líčení uvedla, si je zcela jistá. Před podáním trestního oznámení došlo k incidentu, kdy otec jí vyhrožoval a hulákal na ni a rovněž jí zakazoval schůzky s jejím přítelem.

Utekla proto z domu, načež jí otec volal, ale ona mu to nezvedala. Telefon vzala až své matce, která jí řekla, ať se vrátí a předala jí otce. Ten sdělil, že si je najde a oba zabije. Ve strachu pak telefon položila. Poškozená rovněž potvrdila, že vyhledala vyšetření na gynekologii, kam šla sama o sobě, pouze se ptala matky, kam chodí ona a do stejné ambulance potom šla.

8. O tom, co se stalo mezi ní a otcem, řekla poškozená své matce, a to po druhém styku, tedy, když jí bylo 13 let. Matka jí na to odpověděla, že si to vymyslela a věřila otci. O podání trestního oznámení na otce se matce nesvěřila, ta se o tom dozvěděla od policie. O styku s otcem řekla i svému příteli, ten jí odpověděl, že je silná a že to překoná. Naopak kamarádkám či učitelkám se nesvěřovala. K dotazu na osobu R.Š. poškozená uvedla, že se jedná o její kamarádku ze školy, se kterou nejprve dobře vycházely, ale poté došlo „ke kravině s pepřákem“ a obě se pohádaly, neboť Š. vystříkala pepřovým sprejem školu a chtěla to svést na poškozenou. O pohlavním styku s otcem Š. neříkala nic konkrétního, ale naznačovala jí to (neví však jak). Dále poškozená uvedla, že v minulosti viděla své rodiče při sexu, avšak oni to nevěděli. Otec ji v minulosti nikdy fyzicky netrestal. Pokud byly poškozené předestřeny zprávy, které zasílala mobilním telefonem svému příteli a v nichž hovoří o dopisu, který nechala otci tak na toto si nevzpomíná. Není pravdou, že by kterémukoliv ze sourozenců psala, že je jí líto, co sdělila, a že se chce otci omluvit, pouze si psala se sestrou, že se chce vrátit domů. K tomuto soud doplňuje, že v rámci výsledku poškozené u hlavního líčení tuto požádal, zda je ochotna předložit soudu mobilní telefon k nahlédnutí s čímž sice souhlasila, avšak nejprve s ním po určitou dobu manipulovala, aby poté soud zjistil, že žádná komunikace s její sestrou v mobilním telefonu není dána, resp. nikoliv v inkriminované době (mezi sestrami pouze probíhala pozdější komunikace, jak se mají rády a stýská se jim, doprovázena četnými emotikony srdíček). K tomuto poškozená uvedla, že se jednalo o zprávy z aplikace Messenger a tyto smazala její sestra XXXXX.
9. Dále poškozená k dotazu uvedla, že v minulosti měla pouze jednoho přítele, neví, kolik jí bylo let, ale našla si ho až po tom znásilnění. Je to ten samý, kvůli kterému utekla z domu a jmenuje se XXXXX Ř.. S tímto se seznámila přes Facebook, nejprve si týden dopisovali a pak se sešli. Chodili spolu tři měsíce, v současné době už spolu nejsou. Poškozená uvedla, že s XXXXXŘ. měla 2x pohlavní styk u něj doma, kdy k tomuto došlo měsíc po tom, co spolu začali chodit. Ke styku došlo před podáním trestního oznámení, tento byl dobrovolný, chtěli to oba. Pokud se týká rozchodu, byl způsoben tím, že si kamarádky na ni vymýšlely, že má poškozená jiného přítele a pomlouvaly ji. Ř. pak sdělila, že to není pravda, ale rozešli se. Kvůli tomuto rozchodu myslela na sebevraždu, s čímž se svěřila Š.. Ř. ani nikomu jinému neříkala, že by byla těhotná, byť je pravdou, že měla obavy, že je těhotná s Ř., nikoliv s otcem.
10. Soud v rámci hlavního líčení rovněž četl výpovědi poškozené z přípravného řízení (č. l. 71-80), a to vzhledem k velkému množství rozporů, které panovaly, ať již mezi jednotlivými výpověďmi v přípravném řízení či jejich obsahem oproti tomu, co uvedla u hlavního líčení. V tomto případě soud poukazuje v první řadě na výpověď, podle níž svědkyně v přípravném řízení uvedla, že k prvnímu kontaktu mezi ní a otcem došlo na ulici XXXXX, kde je viděl bratr, avšak v tomto případě k sexu nedošlo. Ten se odehrál až po přestěhování do XXXXX a po něm šli normálně s otcem spát. K dotazu, proč u hlavního líčení poškozená uvedla, že bratr je při sexu viděl v XXXXX, uvedla, že neví, jak si rozpor vysvětlit. Stejně tak nedokázala odůvodnit rozpory ve výpovědi, kdy u hlavního líčení tvrdila, že měla za celý svůj život pouze jednoho kluka, zatímco v přípravném řízení uvedla, že prvního chlapce měla ve 13ti letech a v době jejího výsledku u policie v prosinci 2019 uvedla, že celkem měla 5 kluků. U hlavního líčení však setrvala na tvrzení, že měla jediného přítele, kterým byl XXXXX Ř.. S tímto se podle výpovědi u hlavního líčení rozešli proto, že ji kamarádky pře dním očerňovaly a tvrdily, že má jiného kluka, zatímco v přípravném řízení jako důvod rozchodu uvedla hádku s Ř., o kterém si myslela, že má jinou dívku. K tomuto rozporu uvedla poškozená stručně, že prostě žárlili oba. Dále poškozená nedokázala vysvětlit, proč u

hlavního líčení uváděla, že s otcem měla celkem 3x pohlavní styk, zatímco v přípravném řízení uvedla, že k tomuto došlo mnohokrát, po dobu několika let v týdenních intervalech. Dále bylo svědkyni zdůrazněno, že v přípravném řízení měnila několikrát výpověď stran své sestry XXXXX, k níž uvedla, že tato spala a poškozená ji nebudila, následně změnila své tvrzení tak, že se snažila XXXXX probudit tím, že na ni mluvila, avšak již v přípravném řízení, po upozornění na daný rozpor, se vrátila k původní verzi, tedy že sestru nebudila. Na tomto vyjádření setrvala i u hlavního líčení. V přípravném řízení rovněž odlišně vypovídala k verbálním projevům obžalovaného při pohlavním styku, kdy na jednom místě uváděla, že tento jí u sexu nic hezkého neříkal, aby následně uvedla, že jí říkal, že ji má rád a hladil ji po vlasech. Další rozpor je třeba spatřovat v tom, že poškozená nejprve tvrdila, že matce o chování otce řekla před podáním trestního oznámení (k němuž došlo v roce 2019), zatímco později u hlavního líčení tvrdila, že matce toto řekla pouze jednou, a to po druhém znásilnění (které poškozená směřovala k věku 13 let). Dále soud poukazuje, že v rámci hlavního líčení poškozená z počátku tvrdila, že všechny incidenty se odehrály stejně, a to jak co do denní doby, tak přítomnosti její spící sestry v pokoji, zatímco později k dotazu obhájce a předsedy senátu začala poškozená tvrdit, že sestra s bratrem byli v jiném pokoji. Když byla dotázána k vyjasnění tohoto rozporu, uvedla, že sestra s bratrem nebyli v pokoji přítomni. Ke styku, který měl proběhnout v roce 2019, později dokonce tvrdila, že se jednalo o první případ, aby nakonec uvedla, že tomu tak bylo „loni, jak jí bylo 13“.

11. Pro komplexní náhled na obsah tvrzení, která poškozená podávala v průběhu celého trestního řízení, je třeba poukázat též na skutečnost, že jmenovaná podala k policejnímu orgánu dne 15. 11. 2019 trestní oznámení (č. l. 3 – 4), v němž uvedla odlišné informace od těch, které následně prezentovala v rámci svých výsledků v přípravném řízení a v řízení před soudem. Odlišnost počátečních tvrzení přitom nespočívá jen v určitých nejasnostech, které by se následně v průběhu trestního řízení podařilo odstranit či vyjasnit, ale jedná se o rozpory v otázkách počtu útoků na poškozenou, kdy, kde a za jakých okolností došlo k prvotnímu pohlavnímu styku či např. zda se o takovém jednání otce svěřila své matce. Ani k tomuto obsahu trestního oznámení poškozená u hlavního líčení nevěděla, jak se postavit, ale zdůraznila, že pravdivá verze je ta, kterou podala u hlavního líčení. Současně popřela, že by se s kýmkoliv bavila o tom, jak u hlavního líčení bude vypovídat. K dotazu soudu, zda trpí s problémy s pamětí, uvedla, že někdy si skoro ani nepamatuje, co se ten, který den stalo.
12. Již na tomto místě si soud dovolí určitou stručnou rekapitulaci hned několika verzí, které v průběhu dosavadního trestního řízení poškozená učinila. Jmenovaná nejprve tvrdila, že k prvnímu pohlavnímu styku s otcem došlo již v době, kdy rodina bydlela na ulici XXXXX, kdy se skutečně jednalo o soulož, při které je viděl její bratr J.. K prvnímu jednání došlo v odpoledních hodinách, kdy matka odešla pro mladší sestru do školky, přičemž v tomto případě otec nevyvrcholil. Další variantou je, že na adrese XXXXX ve XXXXX došlo k určitému kontaktu mezi poškozenou a obžalovaným, který měl naznačovat, že by chtěl pohlavní styk, avšak k tomuto nedošlo. Rovněž tak je přitom neviděl její bratr. Následují další tři verze, které se pojí k bydlišti v XXXXX. V první z nich poškozená do tohoto místa situovala samotné první naznačování otcem, že by chtěl mít pohlavní styk, avšak k tomuto nedošlo, neboť je při tom přistihl bratr. Zbývající dvě verze se rovněž pojí k bydlišti v obci XXXXX a shodně vycházejí z toho, že mezi poškozenou a obžalovaným hned v prvním případě došlo k souloži, ovšem poškozená jednou uvedla, že při tomto je přistihl bratr a otec vyvrcholil, zatímco další výpověď je postavena na tvrzení poškozené, že po vyvrcholení otce je nikdo nepřistihl a oni šli normálně spát. K těmto shora uvedeným verzím je třeba doplnit, že v jejich rámci se výpověď poškozené odlišuje také v tom, zda se v pokoji nacházela další osoba, a to konkrétně její sestra XXXXX, kdy při některých výpovědích poškozená toto negovala, zatímco v jiných výpovědích potvrdila, že její sestra spala, avšak i zde se poškozená rozchází v tom, zda se jí snažila či nesnažila vzbudit. V neposlední řadě je dána zřejmá odlišnost též v četnosti pohlavních styků, k nimž došlo mezi J. XXXXX a jeho dcerou. V trestním oznámení

učiněném u policie poškozená uvedla, že k třem souložím došlo ještě na ulici XXXXX a k dalším třem, poté, co se přestěhovali do XXXXX, aby následně změnila četnost tak, že v uvedeném období, které je specifikováno v podané obžalobě, tedy v letech 2015-2019 k takovému jednání došlo „hodněkrát“, později svědkyně specifikovala, že k němu docházelo každý týden. U hlavního líčení pak radikálně počet incidentů snížila, a to na tři, kdy ke dvěma došlo v době, kdy jí bylo 13 let a k poslednímu těsně před tím, než utekla z domu a podala trestní oznámení.

13. K osobě poškozené XXXXXXXXXXXX byl v rámci přípravného řízení zpracován znalecký posudek z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace pedopsychologie v trestní věci, jejímž zpracovatelem byla znalkyně PhDr. Sylvia Němečková (č. l. 213-155). Jmenovaná v rámci své výpovědi u hlavního líčení (č. l. 376 verte – 380) v první řadě stvrdila své závěry, k nimž došla na základě materiálů předložených policií, rozhovorem s poškozenou a jejího testového zkoumání. Osobnost XXXXX je jednoduchá, má omezené psychické zdroje, v mezilidských situacích je neobratná, sociální úsudek je nezralý a uvažuje infantilně. Její vnímání a myšlení je jednodušší, ale nebyla zjištěna porucha, tedy schopnost vnímat, zapamatovat si určitou událost a s určitými nepřesnostmi ji reprodukovat. Nemělo by z její strany docházet k úmyslnému, hrubému zkreslování prožitých událostí. Je pravděpodobné, že jí vyličené události nejsou sice ve všech směrech přesné, ale pokud jde o prožité trauma týkající se sexuálního zneužívání otcem, nejví se být účelově zkreslené. Je možné, že poškozená si občas něco vymyslí, aby na sebe upoutala pozornost a byla pro okolí zajímavější. Z její strany se však nejedná o konfabulaci, kterou znalkyně vymezila jako smyšlenku, vymyšlení si minulých událostí, která má zakrýt těžkou poruchu paměti při organickém poškození mozku. Postižený pak této smyšlence věří, po čase ji však opět zapomíná a vytváří si novou. V obecném směru pak znalkyně vysvětlila rozdíl mezi tzv. nepravou a pravou lží, kdy druhá z uvedených je typem klamu mající formu nepravdivého výroku, zpravidla s vědomým záměrem oklamat druhé, za účelem získání nějaké výhody či vyhnutí se trestu. V rámci chromatického asociačního experimentu bylo zjištěno, že představu otce má XXXXX spojenou se strachem a sexem, nikoliv se lží a vymyšlením si. Ke své výpovědi podle znalkyně není poškozená účelově motivována ani není pod vlivem jiných osob. V důsledku trestního oznámení, které podala, přišla o celou rodinu, a to i o mladší sourozence, se kterými si rozuměla. Ačkoliv žila v sociálně slabé a nepodnětné rodině, kde měla podstatně horší podmínky, než děti z jiných rodin, přesto pro ni představovala zázemí, na něž byla zvyklá, neboť nic jiného neznala. V rámci projednávané věci se tedy celý takto vnímaný dosavadní svět poškozené rozpadl, musela se potýkat, jak s následky traumatu, tak se ztrátou všech blízkých osob, v důsledku čehož zažívala pocity bezmoci, pochybování o sobě samé, zažívala pocit narušené vlastní identity, snaží se potlačit a vytěsnit vzpomínky na prožité události, má narušené sebevědomí a sebeakceptaci.
14. Své dříve učiněné závěry pak znalkyně u hlavního líčení doplnila k dotazům soudu a procesních stran následovně. Pokud se týká projednávané věci, takto pro poškozenou představuje něco mimořádného a nepříjemného, přičemž znalkyně potvrdila, že z tohoto důvodu by události pro ni měly být snáze zapamatovatelné. Na druhou stranu lze očekávat, že XXXXX nebude schopna zasadit události do přesného časového rámce a určit počet pro ni nepříjemných událostí. Ačkoliv potvrdila, že u poškozené není dána, či nebyla zjištěna porucha paměti, tuto je třeba odlišit od snížených paměťových schopností jmenované. Stran specifické věrohodnosti má za to, že pokud se týká vlastních prožitků, tato je poměrně vysoká (znalkyně ji na bodové škále od 1 do 5, kdy 1 představuje nejvyšší stupeň věrohodnosti, hodnotila známkou 2), zatímco stran počtu prožitých událostí a jejich zasazení do časového a místního rámce je daná věrohodnost snížena (znalkyně ji na výše uvedené stupnici hodnotila číslem 4). Znaleč se nedomnívá, že by ze strany poškozené došlo ke svedení jejího otce, jak to obžalovaný tvrdí. Poškozená znalkyni tvrdila, že si nic nevymyslela, uváděla to opakovaně, pouze není schopna určit počet událostí, k nimž došlo. Znaleč dále uvedla, že u obžalovaného, matky poškozené či jejího bratra, by jejich výpovědi viděla jako účelové, u poškozené nikoliv. Tato, podle jejího názoru, své prožitky nezakresluje, trestní

oznámení učinila až za situace, kdy došlo k eskalaci konfliktů s otcem, který jí měl vyhrožovat, že ji zabije a ona ze strachu prozradila, co dříve zažívala. Z otce má poškozená strach. Dříve tomu tak nebylo, jedná se o důsledek prožitků, které jsou projednávány, jakož i toho, že celá situace se obrátila proti ní a přišla o své blízké. Je pravdou, že daný strach mohl být posílen také zakazováním stýkat se s jejím přítelem XXXXXŘ. Poškozená znalkyni uvedla, že kromě otce neměla s nikým jiným intimní kontakt. K tomuto sdělení došlo při vyšetření v červnu 2020. K dotazu soudu, jak si znalkyně vysvětluje, že u hlavního líčení poškozená připustila, že s Ř. měla 2x pohlavní styk, znalkyně uvedla, že si myslí, že je to nepravděpodobné, avšak neví, proč to poškozená soudu uvedla. Rovněž tak hodnotila poškozenou bez známek konfabulace, poukázala na to, že XXXXXXXXXX měla dřívější incident s pepřovým sprejem a postavila se k tomu tak, že toto udělala, byť se jednalo o nápad kamarádky. V daném směru pak znalkyně byla opět konfrontována s výpovědí XXXXXXXXXX u hlavního líčení, kde tato popřela, že by něco s pepřovým sprejem udělala. Znalkyně na to reagovala tak, že poškozená toto chápe ve smyslu, že nebyla přímo osobu, která sprej stříkala, ovšem jestliže byla soudem upozorněna, že XXXXX vypovídala o tom, že na incidentu se vůbec nepodílela, nebyla schopna takovouto výpověď poškozené vysvětlit. Poškozená má rovněž narušený vztah k matce, ve kterou ztratila důvěru, neboť podle sdělení poškozené jí matka nevěřila, když jí oznámila, co jí otec dělá. K sexu se XXXXXXXXXX staví obezřetně, je pravdou, že chtěla mít přítele, chlapců bylo více, ale stála spíše o citovou polohu vztahu, než intimní poměr. Soud na tomto místě připomíná, že poškozená v rámci své výpovědi u hlavního líčení uvedla, že měla pouze jednoho chlapce, a to právě XXXXXŘ.. Současné oproti sdělení, z nichž vycházela znalkyně, poškozená uvedla, že si s Ř. dopisovali asi týden a poté se sešli (k seznámení došlo ještě v listopadu 2019), přičemž k sexu s ním došlo asi po měsíci chození. Soud rovněž znalkyni upozornil na SMS komunikaci, kterou poškozená se svým přítelem vedla, kdy již krátce po seznámení mu sdělovala, že s ním chce mít sex. K tomuto znalkyně uvedla, že setrvává na svém závěru, že poškozená hledala citovou jistotu, potřebu se k někomu připoutat, což se odráželo také v jejím postoji po oznámení trestné činnosti, kdy uváděla, že chce bydlet u strýce, resp. chce být u babičky, byť tuto skoro neznala.

15. Jediným přímým svědkem protiprávního jednání obžalovaného vůči poškozené měl být J. XXXXX mladší, k jehož osobě, jak obžalovaný, tak poškozená shodně uvedli, že je v jednom případě při souloži viděl. Jmenovaný byl slyšen u hlavního líčení (č. l. 386 - 390), kde potvrdil, že ví, co je jeho otci kladeno za vinu, tedy, že měl znásilnit jeho sestru XXXXX, ale současně zdůraznil, že nic takového v minulosti neviděl, po celou dobu byl s otcem, chodil s ním do práce a k ničemu tedy nemohlo dojít. O znásilnění se dozvěděl od své sestry, která mu to řekla osobně. Současně uvedla, že zavolala policii. K tomuto jednání mělo dojít před 3 lety, ale svědek se o detaily nezajímal a tyto mu ani sestra nesdělila. Naopak s matkou se o trestním stíhání ani o tom, co se mělo stát, nebavil a ona sama mu to neříkala. K výše uvedenému časovému rámci (svědek uvedl před třemi lety), doplnil, že v uvedené době bydleli s rodinou v rodinném domě v XXXXX. Dům měl asi 6 místností, každý měl svůj pokoj, tedy otec s matkou spali v jednom, sestry ve druhém a on s mladším bratrem ve třetím. Po upozornění, že jak jeho otec, tak sestra vypovídali odlišně, uvedl, že se asi zmýlil, a v XXXXX tedy spaly sestry s rodiči a on s bratrem v jiném pokoji. Dále svědek uvedl, že rodiče se k sobě i k dětem chovali hezky, nehádali se. Otec chodil domů asi v šest hodin, matka byla určitou dobu doma, poté nastoupila do zaměstnání a chodila na směny. Rodiče fyzicky netrestali děti a celou situaci v rodině svědek hodnotil tak, že bylo vše v pořádku. Rodiče také sestře ani ostatním nic nezakazovali, on sám XXXXX nikdy neviděl brečet. Rovněž tak podle výpovědi svědka u hlavního líčení sestra nikdy z domu neutekla, nikdo jí nikdy nevyhrožoval ani nehledal. Není pravdou, že by XXXXX svědkovi říkala, že otce udá. Jmenovaný neviděl, že by mezi otcem a sestrou došlo k sexu či jiným intimnostem. Potvrdil, že sex mezi otcem a dcerou není normální a pokud by něco takového viděl, asi by si to zapamatoval. Je pravdou, že XXXXX měla dříve nějaké kluky, asi tři nebo čtyři, kamarádila se s Š. a dále pak s XXXXXŘ.. S tím chodila asi tři měsíce, viděl, jak se venku líbali, o sexu mezi nimi však neví. Rodiče XXXXX nechtěli pouštět s Ř., neboť měli

strach, aby jí něco neudělal, neboť se jednalo o Roma.. K dotazu, proč v přípravném řízení mezi chlapci, s nimiž XXXXX chodila, uváděl také R.G., uvedl, že neví, tohoto ani nezná. Ví, že sestra se znala s R.Š., měly údajně nějaký incident s pepřovým sprejem, kdy vystříkaly školu, ale o tom jen slyšel. Sestra mu neříkala, že by byla s někým těhotná. XXXXX také někdy lhala, např. říkala, že jde za kamarádkami, ale ve skutečnosti šla za klukama. V současné době svědek žije mimo rodinu, s otcem a matkou i sourozenci se stýká asi 1x za měsíc, nikoliv však s XXXXX.

16. Svědek byl dále upozorněn, že u minulého hlavního líčení, jak jeho otec, tak sestra uvedli, že je viděl při pohlavním styku. K tomuto uvedl „Asi jo, fakt nevím“. Zdůraznil, že neví, kdy k tomu mělo dojít, má krátkou paměť. S ohledem na řadu rozporů, které lze spatřovat ve výpovědi svědka J.XXXXX oproti jeho dřívějším tvrzením, jež uváděl v přípravném řízení, byly čteny protokoly o jeho výpovědi (č. l. 82-86, 88-92). Ve své první výpovědi, kterou učinil dne 29. 11. 2019, svědek zejména uvedl, že o důvodech trestního stíhání svého otce se dozvěděl od své matky (nikoli tedy sestry, jak uvedl u hlavního líčení). Dále uvedl, že rodiče, když se napili, tak se mezi sebou hodně hádali, stejně jako se hádala jeho matka s XXXXX, protože jeho sestra nechtěla nic dělat (u hlavního líčení však jakékoliv hádky mezi rodiči nebo rodiči a dětmi popřel). Oproti tvrzení, že si není vědom útoku své sestry, v přípravném řízení toto naopak potvrdil. XXXXX přišla ze školy a ihned odešla za svým přítelem XXXXXŘ.. S otcem ji pak svědek naháněl, volal jí, ale ona si z nich dělala legraci, kdy uváděla různá místa, na kterých ve skutečnosti nebyla. Takto ji hledali asi od 20.00 hod., věděli, že sestra šla za svým přítelem XXXXXŘ., s nímž chodila asi dva týdny. Otec měl strach, aby jí tento něco neudělal, neboť se jednalo o Roma a tyto otec nemá rád. Když se XXXXX dovolali, řekli, že budou volat policii, načež ona odpověděla, že ji zavolá také a otce udá. Neřekla však už z čeho. Ke vztahu sestry a otce uvedl, že nikdy mezi nimi neviděl nějaký konflikt, vycházeli spolu normálně, XXXXX se s otcem nehádala tak jako s matkou. Nevšiml si též, že by XXXXX byla plačtivá či se vyhýbala otcí. K dotazu, zda něco mezi otcem a sestrou viděl, si svědek vzpomněl, že k tomu došlo před 5ti lety, kdy ještě bydleli na ulici XXXXX ve XXXXX. XXXXX ležela s otcem v posteli, zatímco oni byli s bratrem nakupovat a matka byla asi v práci. Konkrétně svědek uvedl: „My jsme se s bráchou vrátili a viděli jsme to“. K popisu, co viděli, sdělil, že sestra s otcem leželi v posteli, nic nedělali, byli oblečení a dívali se na televizi. Oba byli v pohodě. U hlavního líčení byl svědek dotázán, proč uváděl policii takovouto relativně standardní záležitostí, tedy, že otec se sestrou leželi a dívali se na televizi, k čemuž uvedl, že neví, proč toto vypovídal. Potvrdil, že se jedná o něco normálního, neboť stejně tak se otec díval s dětmi na televizi i v XXXXX.
17. Následně byl svědek vyslýchán o dva měsíce později, a to 28. 1. 2020. V ní nejprve setrval na své předchozí výpovědi a pouze doplnil, že viděl, jak se sestra s otcem objímají. Následně byl seznámen s výpovědí svého otce, podle něhož viděl sexuální kontakt s XXXXX, načež svědek uvedl, že viděl otce se sestrou ležet v posteli, objímali se tak, že se drželi kolem krku. Po opětovném poučení a položení otázky, nakonec uvedl, že je viděl v posteli nahé pod peřinou, neměli horní trička a na spodku měli peřinu. Leželi na boku obličejem k sobě a viděl, jak se líbají. Když zjistili, že přišel, přestali se líbat a on odešel do pokoje. Po opětovném upozornění na obsah výpovědi obžalovaného svědek uvedl, že tento vypovídal pravdu, ale on otcí nechce ublížit. Potvrdil, že v době, kdy chodil na základní školu do 9. třídy (bylo to asi v roce 2018 – bydleli už v XXXXX), přišel z obchodu, kde byl na drobném nákupu (cesta na nákup a zpět mu trvala asi 10 minut a při odchodu si ničeho podezřelého nevšiml). Když se vrátil, viděl, jak otec leží natažený na posteli a XXXXX leží svrchu tělem na něm. Otec ji objímal kolem krku a líbali se u toho. Měli přes sebe přehozenou peřinu, neviděl tedy, otcův penis, ani sestřin zadek. Když jej oba uviděli, slezli ze sebe a bylo vidět, že jsou nazí. Při této aktivitě je viděl i jeho mladší bratr T., který pak s otcem a sestrou zůstal v obývacím pokoji. Za 10 minut bratr přišel do pokoje, ale už nic neřešili. Nic podobného před tím ani potom svědek neviděl. XXXXX se jednání otce nikterak nebránila, nežádala ho o pomoc, naopak sama se s otcem líbala.

18. Poté, co tato druhá výpověď byla čtena u hlavního líčení svědek, uvedl, že si na událost již nevzpomíná, nedokázal však vysvětlit, proč si v lednu 2020 vzpomínal a nyní nikoliv. K opětovnému dotazu však potvrdil, že to, co uvedl u policie, viděl, ale následně to hodil za hlavu, neřešil to a zapomněl. V uvedené době chodil do 9. třídy, jednalo se asi o rok 2017, možná polovinu jara, ale to neví přesně. Základní školní docházku ukončil v roce 2018.
19. K posledně uvedenému soud stručně dodává, že v průběhu hlavního líčení soud telefonicky kontaktoval zástupkyni ředitele předmětné Základní školy XXXXX ve XXXXX P.M., která rychlým nahlédnutím do školní databáze potvrdila, že svědek J. XXXXX navštěvoval příslušné zařízení v době od 1. 9. 2011 do 31. 8. 2018, kdy ukončil základní školní docházku.
20. Soud dále doplnil dokazování čtením svědeckých výpovědí, a to dvou skupin osob, jednak rodinných příslušníků obžalovaného a poškozené – matky poškozené XXXXX P. (č. l. 95-99), její sestry XXXXX XXXXX (č. l. 102-103) a bratra T. XXXXX (č. l. 104-106) a následně kamarádů poškozené, konkrétně jejího přítele XXXXXŘ. (č. l. 108-112) a kamarádky R.Š. (č. l. 114-116). Z výpovědí rodinných příslušníků, a to XXXXX P. a T. XXXXX (XXXXX XXXXX využila svého zákonného oprávnění a odepřela k věci vypovídat), byly zjištěny shodné skutečnosti. Jak matka, tak bratr poškozené popřeli, že by byli svědky či vnímali jakékoliv problémy, které by moly být mezi obžalovaným a poškozenou. Podle XXXXX P. si její dcera vše vymyslela, aby se pomstila svému otci a dostala ho do vězení. Dcera se jí nikdy nesvěřila se sexuálním obtěžováním a podle přesvědčení svědkyně nemohlo mezi nimi dojít ani k dobrovolnému sexuálnímu styku. K tomuto nebyly podmínky, neboť děti byly neustále doma, popřípadě ve škole a obžalovaný s poškozenou by tak nemohli být sami. Ona se s obžalovaným střídala, kdy do práce odcházela poté, co on se vrátil domů. Obžalovaný se ke všem dětem choval stejně, byly mezi nimi dobré vztahy. Poškozená se mu nevyhýbala, dostávala kapesné a byla v pohodě. Dobré vztahy rodičů a dětí potvrdil též svědek T. XXXXX, nepozoroval na své sestře, že by měla starosti, naopak byla vždy veselá. Nikdy nebyl přítomen podivnému chování mezi otcem a sestrou. Nezaregistroval ani jejich vzájemné objímání. Svědkyně P. a svědek T. XXXXX se shodli na popisu rozložení domácnosti v XXXXX, a to ve shodě s výpovědí obžalovaného a poškozené, tedy že v obývacím pokoji spali rodiče společně s dívkami (XXXXX a XXXXX), zatímco T. a J. XXXXX měli vlastní pokoj. Oba slyšení svědci potvrdili, že XXXXX před podáním trestního oznámení utekla z domu za svým přítelem XXXXXŘ., do kterého byla zamilovaná. Obžalovaný se synem J. ji potom hledali, ale ona jim nebrala telefonáty. Svědkyně P. uvedla, že sama doma pere, nikdy si nevšimla, že by na prostěradle byla krev, která by svědčila o předchozích sexuálních aktivitách, o kterých hovoří poškozená. Svědkyně s obžalovaným měli sex normálně každý den, kromě dnů kdy ona měla noční. Děti je při tom rozhodně nemohly vidět. Po seznámení s Ř. se XXXXX chování změnilo, byla velmi protivná a toulala se. Měli o ni obavu, neboť Ř. jí vyhrožoval (např. formou SMS, že ji zfackuje). Svědek T. XXXXX doplnil, že při návštěvě poškozené den před výslechem (pozn. ke kterému došlo 5. 12. 2019) se jim XXXXX svěřila, že chce s XXXXXŘ. bydlet. Svědkyně P. rovněž zmínila, že neví nic o dopise, který měla poškozená napsat obžalovanému. XXXXX sice řekla T., že otcí napsala nějaký dopis, ale T. ho nečetl a neví, co v něm je. Žádný dopis však nenašli.
21. Druhou skupinu osob tvoří kamarádka, resp. přítel poškozené, R.Š. a XXXXXŘ.. Posledně jmenovaný uvedl, že asi před rokem chodil s R.Š., poté už byli jen kamarádi a přes ni se seznámil s XXXXXXXXXXXX. Ta mu psala, že s ním chce chodit, s čímž souhlasil. Jejich vztah začal asi v listopadu 2019, chodili spolu ven a při jedné takové příležitosti mu poškozená sdělila, že ji otec zneužívá (to mu řekla poté, co byli spolu podruhé venku). Došlo k tomu tak, že XXXXX byla nějaká smutná, ptal se, co se stalo a ona mu to řekla. Bylo to v době, kdy se chtěla nastěhovat k němu domů. Důvod, proč tak chtěla učinit, svědek spatřuje asi pro chování jejího otce, ale ona sama to takto neformulovala. Pouze říkala, že otcí napíše dopis, že půjde z domu za Ř.. Otec jí měl

říkat, že pokud je spolu načapá, tak je oba propleskne. Svědek Ř. popřel, že by s poškozenou měl pohlavní styk. Následně se pohádali, protože XXXXX všude vykládala, že je s Ř. těhotná. Došlo mezi nimi také k roztržce, protože svědek byl venku s jinou dívkou, což mu poškozená vyčetla s tím, že s ní chodí, ač to nebyla pravda. Poškozená mu dokonce napsala, že se kvůli tomu chtěla pořezat. Je pravdou, že hned poprvé, kdy se s XXXXX sešel, mu sdělovala, že by s ním chtěla mít sex. Na to jí odpověděl, že je na to čas a ona dělala smutné obličej.

22. Svědkyně R.Š. uvedla, že zpočátku byly s poškozenou dobré kamarádky, chodily do stejné školy. Pak došlo k incidentu, kdy společně vymyslely, že vystříkají školu pepřovým sprejem, a ta se pak musela celá evakuovat. Následně to házely jedna na druhou. Jednou na záchodě se jí XXXXX o přestávce svěřila, že jí otec obtěžuje. Řekla, že po ní chce sex. Následně se rozbředla a svědkyně jí na to řekla, že to musí někomu nahlásit. K takovému jednání mělo dojít vícekrát a poškozená se s tím nechtěla svěřit matce, protože měla strach, že by jí nevěřila a vyhodila by ji z domu. Zda však XXXXX hovořila pravdu, svědkyně neví, protože v minulosti již několikrát lhala. Dále svědkyně potvrdila vztah mezi poškozenou a XXXXXŘ., kdy i před tímto poškozená měla uvádět, že jí otec znásilnil. Vše ale bylo velmi zamotané, nakonec to skončilo tak, že poškozená obejmula jiného kluka a XXXXX, který velice žárlil, ztropil scénu, pro kterou na sebe nesmírně křičeli. Den před výsledkem (ke kterému došlo 20. 12. 2019) svědkyni poškozená napsala, že je těhotná s Ř., resp. že se pomilovali a teď se bojí, že je těhotná. Svědkyně uvedla, že poškozená mohla mít něco s XXXXX a následně to svedla na otce a XXXXX tak kryje. Poškozená jí rovněž napsala, že se chce pořezat z důvodu, že to psychicky nezvládá. Ve škole XXXXX občas brečela třeba, když se s ní rozešel kluk nebo byli na ni hnusní spolužáci.
23. V rámci dokazování provedeného listinným materiálem založenými v trestním spise je třeba v první řadě poukázat na trestní oznámení (č. l. 3-4), které učinila XXXXX dne 15. 11. 2019 u policejního orgánu ve XXXXX. V tomto uvedla, že dne 7. 11. 2019 poté, co matka odešla v 18.30 hod. do práce a doma zůstala pouze ona se sourozenci XXXXX a T. a dále s otcem, tak ve chvíli, kdy sestra již spala a poškozená se dívala na televizi, vešel otec do obývacího pokoje, sedl si na postel, začal ji osahávat na prsou a na přirození. Následně odkryl peřinu, svlékl poškozenou, a to i přes její odpor, neboť měl větší sílu a vytáhl své přirození. Lehl si na poškozenou, ačkoliv ho tato rukama odžduchovala a žádala jej, ať toho nechá. Neměla dostatek síly, aby ho odstrčila, on byl těžší a silnější a zasunul jí penis do pochvy. Souložili asi půl hodiny, ale k vyvrcholení nedošlo. Pak z ní slezl a šel do své postele. Matce, která se vrátila v ranních hodinách, o ničem neříkala, je možné, že se svěřila kamarádce R.Š.. Rovněž se svěřila příteli XXXXXŘ.. K tomuto znásilnění nedošlo přitom poprvé, to proběhlo ještě v době, kdy bydleli ve XXXXX na ulici XXXXX. To bylo poškozené 13 let, otec poslal bratry, aby šli něco koupit, matka šla pro sestru do školky, čehož otec využil, přišel za poškozenou do pokoje a opět ji osahával, sundal jí kalhoty, vyndal své přirození a strčil ho do ní. Toto trvalo půl hodiny. Následně přišel její starší bratr J., který vše viděl, ptal se otce, co to dělá, ale on mu neodpověděl. Matce se tehdy svěřila, ale nevěřila jí. K tomuto jednání na ulici XXXXX došlo ještě 2x a po přestěhování do XXXXX s ní měl v dalších třech případech otec opět pohlavní styk. S přítelem Ř. žádný styk neměla.
24. XXXXXXXXXXXX byla vyšetřena na gynekologicko-porodnickém oddělení Nemocnice XXXXX dne 16. 11. 2016 (č. l. 7), kdy bylo konstatováno, že panenská blána je porušena. Z další lékařské zprávy Nemocnice XXXXX (č. l. 279-280, 285-288) bylo zjištěno, že XXXXXXXXXXXX byla hospitalizována dne 19. 12. 2019 po rozchodu se svým přítelem, kdy napsala své kamarádce, že chce spáchat sebevraždu. Po hospitalizaci pacientka uvedla, že si sebevraždu rozmyslela, obávala se těhotenství, neboť měla nechráněný styk se svým přítelem.
25. V rámci přípravného řízení bylo provedeno ohledání místa činu – rodinného domu na ulici XXXXX, včetně vyhotovení náčrtku a fotodokumentace (č. l. 150-154). Na něm je zachycen

zejména pokoj, ve kterém bylo shodně výpověďmi obžalovaného, poškozené, jakož i dalších rodinných příslušníků potvrzeno, že spávali rodiče s dcerami XXXXX a XXXXX.

26. Policejní orgán provedl rovněž ohledání věci, a to mobilního telefonu zn. Samsung, který vydala poškozená XXXXX (č. l. 155-178), kde je zachycena komunikace s jejím přítelem XXXXXR.. Ve stručnosti lze tuto komunikaci shrnout tak, že poškozená svému příteli vyznává opakovaně lásku, sděluje mu, že s ním chce mít sex, chce odejít z domu a bydlet s R.. Současně je patrné, že mezi poškozenou a její matkou došlo k určitému sporu. Poškozená sděluje, že musí dát vědět ještě svému otci, jemuž napsala dopis, který snad pochopí. Posléze příteli sděluje, zda neví, kde je gynekologie, že stalo něco hrozného a potřebuje si něco ověřit. Doplnuje, že si potřebuje opatřit důkazy a k dotazu, zda si jde zjistit, jestli není těhotná, odpovídá kladně s tím, že ji otec sexuálně zneužíval a ona to nechtěla. Poté již je vedena komunikace v době, kdy bylo učiněno trestní oznámení na policii, v důsledku čehož byla odeslána do dětského domova. Uvádí, že táta chtěl na ni zavolat policii, ale byla rychlejší, protože ji znásilnil.
27. Za doplňující je třeba označit zprávy, které byly získány od Městského úřadu XXXXX (č. l. 261-263, 265-266, 274) k rodinným poměrům XXXXXXXXXXXX ze dne 25. 11. 2019 a 18. 5. 2020, jakož i poměrům R.Š., dále od Dětského domova XXXXX (č. l. 269), o adaptaci a chování poškozené v dětském domově, kam byla umístěna 14. 5. 2020, na základě usnesení Okresního soudu ve XXXXX ze dne 11. 5. 2020, č. j. P 88/2020-54, 21P a Nc 109/2020 (č. l. 270-271), jímž bylo vydáno předběžné opatření o svěřeni XXXXX do péče Dětského domova ve XXXXX a zahájení řízení o ústavní výchově jmenované. Ze shora uvedených zpráv Městského úřadu ve XXXXX bylo zjištěno, že poškozená, resp. celá její rodina žili ve špatných poměrech, často se stěhovali, byla dána existence dluhu a exekucí za neplacení energií. Kromě finančních potíží bylo shledáno i špatné udržování hygieny dětí a laxní výchova. Konkrétně k osobě XXXXX bylo zjištěno, že jmenovaná byla drzá, neplnila úkoly a její rodiče při řešení problému nespolupracovali. Posléze bylo hovořeno s poškozenou dne 21. 11. 2019 v zařízení, kam byla po podání trestního oznámení umístěna, když zmínila, že s rodiči měla vždy hezký vztah, kladnější byl k matce, avšak rodiče ji zklamali tím, že nesouhlasili s jejím novým přítelem. Byla s ním domluvena, že jej bude čekat před prací, když se to dozvěděl otec, začal jí vyvolávat a psát výhrušné SMS s tím, že když je najde, tak je přerazí oba a zavolá policii. Bála se jít domů a šla proto oznámit na policii, co se doma dělo tedy, že ji otec 5x znásilnil. Poprvé k tomuto došlo na ulici XXXXX ve XXXXX, kde bydleli před tím, pak po přestěhování v XXXXX. K matce ztratila důvěru, neboť když se jí s tímto svěřila, tak jí matka nevěřila. V navazující zprávě bylo ve vztahu k poškozené uvedeno, že výchovné problémy v zařízení, kam byla umístěna, nemá, chová se však nerozvážně, co se týká navazování vztahů s opačným pohlavím, kdy tyto často mění. Bylo potvrzeno, že poškozená na Facebooku v prosinci 2019 oznámila, že spáchá sebevraždu, následně byla hospitalizována na dětském oddělení znojemské psychiatrie. V březnu 2020 s dalšími dívkami opustily bez povolení zařízení. Matka dceru telefonicky kontaktovala, nabízela jí, že ji odveze domů, pokud obvinění otce stáhne, s čímž poškozená nesouhlasila. K osobě poškozené se vyjádřila rovněž Základní škola XXXXX ve XXXXX (č. l. 293), a to plně ve shodě s výše uvedenými zprávami Městského úřadu XXXXX. Bylo poukázáno na špatné hygienické návyky nejen její, ale i její sestry a problémovou komunikaci s rodiči. Tento stav vedl k tomu, že spolužáci se děvčatům vyhýbají.
28. Zpráva Městského úřadu XXXXX byla rovněž opatřena k osobě R.Š. pro zajištění lepšího náhledu na osobu této svědkyně a její věrohodnost. Z výše uvedeného se podává, že R.Š. doma i ve škole často lhala, je vychytralá, pravdu si přizpůsobuje dané situaci. Pro výše uvedené měla i problémy při školní docházce, a to včetně incidentu, kdy podle jejího sdělení jí spolužačka odcizila pepřový sprej, stříkala s ním na záchodě, kde se toho nadýchal spolužák a odvezla jej sanitka.

29. V neposlední řadě je třeba poukázat na materiály k osobě obžalovaného J.XXXXX, na jehož osobu byl rovněž vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie – klinická psychologie a sexuologie znalkyněmi PhDr. Marcelou Langovou-Šindelářovou a prim. MUDr. Petrou Sejblovou (č. l. 187-198). Z psychiatricko-sexuologické části znaleckého zkoumání bylo zjištěno, že u J.XXXXX nebyla zjištěna duševní choroba v užším slova smyslu. Jeho intelekt je v hraničním pásmu mentální retardace, o kterou se však ještě nejedná. Jeho osobnost je primitivně strukturovaná, nevyrovnaná a nezralá. Nebyly u něho zjištěny známky syndromu závislosti na návykových látkách. Jmenovaný trpí psychosexuálním infantilismem (nevyzrálostí), kdy se nejedná o sexuální deviaci, ale o vývojovou poruchu, která je již trvalého rázu. Uvedené se projevuje sexuální nevyhraněností, kdy takto nevyzrálý člověk nepreferuje vždy přiměřený dospělý objekt nebo přiměřenou sexuální aktivitu. Nebylo zjištěno, že by obžalovaný byl v inkriminované době jednání, které je mu kladeno za vinu, ovlivněn návykovými látkami, jeho rozpoznávací schopnosti byly plně zachovány, jeho ovládací schopnosti byly lehce (nepodstatně) sníženy v důsledku výše uvedené psychosexuální nevyzrálosti. Pobyt obžalovaného na svobodě není nebezpečný a nevyžaduje uložení žádného druhu ani formy ochranného léčení. PPG vyšetření svědčilo pro narušenou schopnost diferencovat věk u ženských objektů a narušenou schopnost diferencovat fyziologické od patologických sexuálních aktivit. V rovině klinické psychologie je v základních rysech dána schopnost obžalovaného správně vnímat prožité události, přičemž schopnost tyto si správně zapamatovat a reprodukovat, je omezená, a to jednak v důsledku defektní paměti, sklonu ke vkládání smyšlenek a osobnostních parametrů, tedy zkreslující sebeobraz ve smyslu snahy jevit se v sociálně příznivějším světle. U jmenovaného byly zjištěny sklony k agresivnímu a impulzivnímu jednání, jejich uplatnění hrozí především za působení emočně pudových pohnutek. Vztah k poškozené je dán jako negativní, neboť ji viní ze lži a pomsty, právě pro probíhající trestní stíhání. Resocializační možnosti J.XXXXX jsou výrazně omezené.
30. V rovině trestněprávní pak bylo prokázáno z opisu z evidence Rejstříku trestů (č. l. 359), že J.XXXXX byl v minulosti 1x soudně trestán, a to trestním příkazem Okresního soudu ve XXXXX, sp. zn. 2 T 206/2009 ze dne 23. 11. 2009, který nabyl právní moci 15. 12. 2009 a jímž byl uznán vinným trestným činem poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 trestního zákona (zákona č. 140/1961 Sb. ve znění pozdějších předpisů), za což mu byl uložen nejprve peněžitý trest ve výměře 10 000 Kč, k jehož výkonu nedošlo, a proto mu byl nařízen trest náhradní v podobě nepodmíněného odnětí svobody v trvání 3 měsíců, který vykonal dne 3. 6. 2011.
31. Po provedeném dokazování a zhodnocení jednotlivých důkazů, jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, soud dospěl k následujícímu závěru. Pro připomenutí je třeba uvést, že obžaloba státní zástupkyně protiprávní jednání obžalovaného J.XXXXX rozdělila do tří bodů, kdy v prvním případě mu kladla za vinu spáchání zločinu znásilnění, kterého se měl dopustit v roce 2015 ve večerních hodinách v XXXXX, kde donutil k pohlavnímu styku svou dceru XXXXX, kdy tuto svlékl z pyžama, osahával ji na přirození, prsou a dalších částech těla a poté využil svou fyzickou převahu, překryl jí rukou ústa a vykonal na ní, proti její vůli, kterou dávala najevo, jak verbálně, tak tím, že jej rukama odstrkovala, vaginální soulož. Ve druhém případě bylo obžalovanému kladeno za vinu vykonání pohlavního styku formou soulože s poškozenou, a to v období od podzimu 2015 do 20. 11. 2018, s četností jednou za týden. Ve třetím případě, který je vymezen od 21. 11. 2018, kdy poškozená dosáhla věku 15 let až do 7. 11. 2019 pak měl obžalovaný opakovaně vykonat s touto pohlavní styk opět formou soulože. Ve všech případech si přitom musel být vědom, jak věku jmenované, tak skutečnosti, že se jedná o jeho biologickou dceru a že jeho jednání bude mít negativní dopad na psychický vývoj nezletilé a její zdraví, což se u jmenované také návazně projevilo.
32. Obžalovaný J.XXXXX takovýto rozsah protiprávního jednání opakovaně popřel. Připustil, že mezi ním a jeho dcerou došlo jednou k dobrovolnému sexu, a to v roce 2019, kdy již jmenovaná měla

více než 15 let, přičemž jeho jednání bylo v podstatě vyprovokováno poškozenou, které o sex projevila zájem jako první.

33. Hned na počátku této části odůvodnění rozsudku soud musí konstatovat, že se ztotožnil s úvodními vyjádřeními, jak státní zástupkyně, tak obhájce, jež prezentovali ve svých závěrečných řečech, kdy poukázali na složitost důkazní situace. Tato je způsobená zcela odlišnými výpověďmi, a to nejen obžalovaného a poškozené, kteří orgánům činným v trestním řízení poskytli hned několik verzí svých výpovědí, ale též např. svědka J.XXXXX, který byl jedinou osobu, jež měla přímo vidět intimní poměr mezi otcem a sestrou. Podstatné skutečnosti nebyly zjištěny ani z výpovědí dalších svědků, a to zejména rodinných příslušníků, tedy XXXXXP., matky poškozené, T. a XXXXXXXXXXXX, jejich sourozenců. V souhrnu lze konstatovat, že tito nic nevěděli, poškozená si na nic nestěžovala, vztahy mezi rodiči a dětmi, konkrétně pak mezi obžalovaným a poškozenou hodnotí jako dobré. Konkrétně její matka nevěří poškozené, že došlo k tomu, co tvrdí a její postup hodnotí jako snahu pomstít se otcí. Současně svědci potvrzovali problémovost poškozené, která souvisela zejména se vztahem k XXXXXR.. Výpovědi výše uvedených svědků je třeba hodnotit hned v několika rovinách. Jednak se jedná o rodinné příslušníky obžalovaného i poškozené a již z tohoto titulu je proto možné, že se snaží neuvádět takové informace, které by mohly, zejména obžalovanému, který je ohrožen vysokým trestem odnětí svobody a současně pro ně představuje autoritu, jakož i osobu, která zajišťuje příjmy k obživě, ublížit. Současně nelze odhlédnout, že se jedná o projednávání nejen závažné trestné činnosti, ale současně jednání, které je veřejností hluboce odsuzováno, a proto tito svědci nemusí mít zájem na tom, aby stigmatizovali, jak obžalovaného, tak jeho prostřednictvím sami sebe, o to více, jestliže by měli (podle výpovědi poškozené) mít o trestné činnosti určité povědomí. S výše uvedeným současně souvisí též obecná latence dané trestné činnosti. Výpovědi daných svědků tedy soud vnímá ve světle výše uvedených okolností, které mohou věrohodnost citelně zabarvit. O tom ostatně svědčí i fakt, že např. svědkyně P. popřela, že by o závadovém jednání svého druha věděla, byť sám obžalovaný u hlavního líčení připustil, že jednou svědkyni o styku s dcerou řekl.
34. Jak bylo uvedené výše, obžalovaný, poškozená a její bratr J. uvádějí hned několik verzí, které byly v rámci jejich výpovědí v tomto odůvodnění popsány. Soud si i přesto dovolí ještě jednou stručně a souhrnně obsah získaných tvrzení zopakovat. Jednotlivé rozpory, které se v nich opakují totiž mají zásadní vliv na posouzení věrohodnosti výpovědí každého ze slyšených.
35. Obžalovaný J.XXXXX byl slyšen celkem ve čtyřech případech, kdy k prvnímu výsledku došlo 16. 11. 2019, v němž potvrdil, že došlo k jednomu pohlavnímu styku mezi ním a dcerou, a to před třemi či čtyřmi měsíci (tzn. v měsících červenec či srpen 2019). Tento styk byl dobrovolný a iniciovaný jeho dcerou, která přišla a sáhla mu na přirození. K tomuto došlo v odpoledních hodinách asi kolem 15.00 hod., kdy byl doma pouze nejstarší syn J.. Obžalovaný měl na sobě tepláky, poškozená šaty, které si nechala a sundala pouze kalhotky. Styk proběhl tak, že obžalovaný ležel na zádech a poškozená na něm seděla. V jeho průběhu přišel syn J. a takto ho nechal. Obžalovaný následně „šel dát semeno do záchodu“. O dva dny později, tedy 18. 11. 2019 u vazebního zasedání před Okresním soudem ve XXXXX potvrdil, že k pohlavnímu styku došlo pouze v jednom případě, a to čtyři či pět měsíců zpátky. Současně doplnil, že dcera to na něj již před tím 5x zkoušela. Pokud dříve uvedl, že ke styku došlo 5x, není to pravda, špatně slyšel a „překecl se“. V další výpovědi dne 3. 1. 2020 opět setrval na svém závěru, že k pohlavnímu styku mezi ním a dcerou došlo pouze jednou, a to tři týdny před tím, než ho zavřeli. Soud připomíná, že k tomuto vzetí do vazby došlo dne 18. 11. 2019, a proto obžalovaný pohlavní styk s dcerou zařadil právě do měsíce listopadu 2019. I v tomto případě styk iniciovala dcera, která přišla, nic neříkala, sáhla mu na přirození a on se nechal svěst. Sedla si na něj a dobrovolně vykonali pohlavní styk, ale dříve, než vyvrcholil, přišel syn J. a on proto odešel na záchod, kde se udělal. Co do denní doby, obžalovaný toto jednání oproti dřívějším výpovědím situoval do dopoledních hodin, a to mezi 10

a 11 hodinou. Konečně v rámci hlavního líčení dne 9. 11. 2020 se obžalovaný vrátil co do časového určení ke své původní výpovědi, kdy uvedl, že mezi ním a dcerou došlo k jednomu pohlavnímu styku, a to v srpnu 2019. Tentokrát však uvedl, že dcera přišla, sáhla mu na přirození, na což reagoval slovy „Co blbneš?“, načež ona odpověděla „Tat'ko, chci sex“. U obžalovaného však v této výpovědi došlo ke změnám, co do stanovení denní doby a přítomnosti dalších osob, popřípadě oblečení, které měl on a dcera na sobě, neboť uvedl, že k souloži došlo ve večerních hodinách kolem 21.00 hod. (byla již tma) v obývacím pokoji, kde vedle nich spala dcera XXXXX. On sám měl oblečené trenýrky a tričko, zatímco poškozená tričko a kalhotky. Rovněž oproti dřívějším výpovědím negoval, že by při styku ani kdykoliv po něm vyvrcholil.

36. Poškozená XXXXX byla rovněž v průběhu trestního řízení 4x vyslechnuta. Jako první lze zmínit jí podané trestní oznámení, k němuž došlo dne 15. 11. 2019. V tomto uvedla, že k prvnímu pohlavnímu styku mezi ní a otcem došlo v době, kdy jí bylo 13 let, a s rodinou žila ve XXXXX na ulici XXXXX. V předmětný den nebyl nikdo doma, její bratři byli v obchodě, matka šla pro sestru XXXXX do školky. Došlo k pohlavnímu styku poté, co jí otec sundal kalhoty i kalhotky, avšak při něm nevyvrcholil. Ona to následně řekla matce, ale tato jí nevěřila. Na XXXXX pak došlo ještě k dalším dvěma souložím, následně se přestěhovali do XXXXX, kde to proběhlo obdobně ještě ve třech případech. K poslednímu styku došlo dne 7. 11. 2019 ve večerních hodinách, kdy již všichni doma spali. Obžalovaný přišel, osahával ji, načež ona se ho zeptala, co to dělá, on ji silou zalehl, bránila se a odstrkovala jej, ale měl větší sílu. V rámci této soulože obžalovaný nevyvrcholil.
37. Druhá výpověď byla poškozenou učiněna dne 9. 12. 2019, a to již v procesním postavení svědka, kdy uvedla, že k prvnímu sexu došlo v době, kdy jí bylo 13 let a chodila do 7. třídy. Všichni již spali, v pokoji byla i spící sestra XXXXX, otec přišel, svlékl ji, čemuž se bránila, a vykonal na ní soulož. Při ní vyvrcholil. Ještě před tím poškozená uvedla, že došlo k prvnímu sexuálnímu styku na ulici XXXXX, přičemž je viděl její bratr, avšak otec se teprve chystal a k vlastní souloži nedošlo. Celkem pak poškozená uvedla, že k pohlavnímu styku s otcem došlo ve třech případech. Poslední proběhl dne 7. 11. 2019, kdy byli všichni venku (v obchodě), jednalo se o odpolední hodinu. Byla v domácím oblečení, otec přišel, osahával ji a vyhrožoval, že když to někomu řekne, tak ji zliská tak, že ji nikdo nepozná. Sdělovala mu, že to nechce, ať ji nechá, ale proběhlo to. Vše trvalo pouze chvíli, neboť se mezi tím někdo vrátil domů. O tom, že mezi ní a otcem dochází k pohlavnímu styku, věděla její matka, neboť jí to sám otec asi 3x řekl. Po poradě s opatrovníkem poškozená změnila svou výpověď týkající se dne 7. 11. 2019, a to tak, že k jednání nedošlo v odpoledních hodinách, ale asi kolem 19.00 hod., kdy již nikdo nebyl doma, resp. její sourozenci XXXXX a T., spali. Došlo k souloži s otcovým vyvrcholením do ruky, poté šli spát.
38. Ve své třetí výpovědi 7. 8. 2020 svědkyně uvedla, že k prvnímu intimnímu styku došlo na XXXXX, avšak nejednalo se ještě o sex, neboť je vyrušil bratr J.. Poté se odstěhovali do XXXXX, kdy ve večerních hodinách přišel otec, hladil ji po těle (na prsou, zadku a mezi nohami), sundal jí pyžamo a měli sex. Přitom jí dával ruku na ústa, aby nevzbudila vedle spící XXXXX. K dotazu svědkyně uvedla, že jednou se přitom snažila sestru budit, avšak poté, co jí byla předestřena její předchozí výpověď, své tvrzení změnila tak, že sestru nikdy nebudila. Otcovu jednání se bránila, odstrkovala jej, ale k tomuto došlo pouze poprvé, pak už ne. Otec vždy vyvrcholil, nic jí přitom neříkal a vše probíhalo mlčky. K takovému jednání došlo „hodněkrát“, což následně upřesnila, že k němu docházelo každý týden.
39. Konečně ve své výpovědi u hlavního líčení svědkyně uvedla, že v době, kdy bydleli ve XXXXX na ulici XXXXX, k ničemu nedošlo. K prvnímu pohlavnímu styku došlo, když bydleli v XXXXX, bylo jí třináct let. Poprvé to proběhlo tak, že již byla tma, bylo to asi na podzim. Přišel otec, osahával ji, pak proběhla soulož tak, že poškozená ležela na zádech a otec na ní a vyvrcholil mimo. Při tom ho žádala, ať toho nechá a odstrkovala jej. Otec jí nevyhrožoval. Přitom je viděl její bratr J..

K druhému jednání došlo asi po měsíci a proběhlo stejným způsobem. K poslednímu pohlavnímu styku došlo před tím, než utekla z domu, tedy v listopadu 2019.

40. Pro úplnost soud podává chronologický přehled výpovědi též svědka J.XXXXX, který byl poprvé vyslechnut 29. 11. 2019. V rámci své výpovědi popřel, že by viděl jakékoliv intimnosti mezi otcem a sestrou. K přímému dotazu uvedl, že před pěti lety, když ještě bydleli na XXXXX ve XXXXX, viděl, jak otec leží vedle sestry na posteli, byli však oblečení, dívali se na televizi, neobjímali se a nic nedělali. Dne 28. 1. 2020 svědek připustil, že před třemi týdny viděl, jak otec leží v posteli se sestrou, byli oblečení, objímali se kolem krku. Když ho uviděli, přestali. Následně v průběhu dané výpovědi změnil své tvrzení tak, že otce se sestrou viděl nahé pod peřinou, neměli oblečená trička. Takto je viděl 14 dní před tím, než šel otec do vězení. Leželi na boku obličejem k sobě a líbali se. Poté, co byla svědkovi zopakována otázka, uvedl, že otci nechce ublížit, je pravdou, že viděl otce se sestrou, jak jsou nazí, XXXXX ležela na otci a líbali se. Toto viděl v době, kdy chodil do 9. třídy, což bylo někdy v letech 2017 či 2018. U hlavního líčení dne 8. 12. 2020 svědek opakovaně popíral, že by viděl jakýkoliv styk mezi otcem a sestrou. Po připomenutí shora uvedené výpovědi pouze potvrdil, že toto asi viděl, ale už si nic nepamatuje.
41. Z výše uvedeného tedy je zřejmé, že jak u obžalovaného, tak poškozené, resp. i dalších rodinných příslušníků je dána existence velké různorodosti v jejich výpovědích, které znesnadňují objektivizaci skutkového děje a posouzení věrohodnosti alespoň jedné z dotčených osob. Důvodem častých změn ve výpovědích, je především osobnost všech vyslýchaných, která byla na základě psychologického zkoumání označena jako jednoduchá. Je tomu tak, jak u obžalovaného, u kterého znalkyně konstatovala intelekt v hraničním pásmu mentální retardace, kdy tuto skutečnost soud přičítá např. různým změnám v časovém zařazení obžalovaným potvrzované soulože, kdy evidentně nečiní rozdíl mezi uplynutím několika týdnů a několika měsíců, byť jeho výpověď byla učiněna v relativně krátké návaznosti na to. Současně u obžalovaného nelze odhlédnout od skutečnosti, že v rámci trestního řízení je ohrožen v případě konstatování viny, v takovém rozsahu jako to navrhovala státní zástupkyně, vysokým trestem odnětí svobody. Proto je logické, že se může snažit bagatelizovat své jednání s cílem dosáhnout výhodnějšího posouzení, kdy se snaží držet od počátku uvedenou verzi o toliko jedné souloži, která byla dobrovolná a vykonána až poté, co dcera dosáhla 15 let, neboť v takovém případě by jednání bylo posuzováno právě v intencích § 188 trestního zákoníku, jak to navrhovala obhajoba.
42. Obdobnou účelovost, jakož i shodný poznatek o určité jednoduchosti osobnosti (byť tato na rozdíl od obžalovaného a poškozené nebyla podrobena znaleckému zkoumání) shledal soud také u svědka J.XXXXX, a to nejen pro obsah jeho výpovědi, ale i způsob jakou tuto podal u hlavního líčení. Jak již bylo uvedeno výše, jedná se o syna obžalovaného, který – stejně jako jeho další děti a družka – evidentně nemá zájem na případném prokázání viny. Sám ostatně v přípravném řízení k důvodům častých změn ve svých tvrzeních uvedl, že nechce otci ublížit. Jeho zapomínání či určitá neschopnost správně si vybavit určité okolnosti tedy sice může souviset s jeho jednodušší osobností (ač soud zdůrazňuje, že se jedná toliko o jeho subjektivní názor nepodepřený odborným znaleckým konstatováním), ale současně tendenčně vypovídá o tom, co má za nejpříznivější pro svého otce. Ostatně s tímto k hlavnímu líčení přicestoval společně, a byť popřel, že by s kýmkoliv o tom, jak bude vypovídat, hovořil, lze poukázat na určitá velmi shodná tvrzení, která dříve podal jeho otec (např. k dotazu na pravdomluvnost poškozené, k níž uvedl, že sestra často lhala o tom, že jde za holkami, ale ve skutečnosti šla za kluky).
43. V případě XXXXX bylo rovněž konstatováno, že její osobnost je jednoduchá a infatilní, přičemž také u ní jsou časové a místní rozpory odůvodňovány sníženou paměťovou schopností. Právě ve vztahu k poškozené se soud musí důsledně zabírat výsledky znaleckého zkoumání z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace pedopsychologie, k němuž přistoupila PhDr.

Němečková. Na tomto místě soud musí zdůraznit, že si je plně vědom pozice psychologa, který v rámci výkonu své činnosti pracuje, jednak se spisovým materiálem, který je mu předložen orgány činnými v přípravném řízení a dále pak s posuzovanou osobu, s níž vede rozhovor a podrobuje ji testování. To vychází z určitých dlouhodobých poznatků psychologie a soud nikterak nepochybuje, že příprava jednotlivých testů je otázkou mnohaletého zkoumání a ověřování, avšak stále daná disciplína zůstává, oproti jiným, objektivně neverifikovatelná. Soudu a priori nepřísluší, aby na základě výše uvedeného odmítl výsledky psychologického zkoumání, resp. tyto označil za neověřitelné, ovšem na druhé straně právě pro povahu tohoto odvětví, které je více než jiné, odvislé na vstupních datech, které poskytuje zkoumaná osoba, je třeba na něj pohlížet kritickou optikou a neučinit z daných závěrů jediný zdroj, na jehož základě by bylo rozhodnuto o vině obžalovaného. Ostatně soud připomíná, že sama znalkyně v průběhu svého výsledku u hlavního líčení uvedla, že vycházela z určitých informací, které jí dala poškozená, ačkoliv následně XXXXXXXXXX u hlavního líčení uváděla údaje zcela odlišné (zda měla pohlavní styk s přítelem XXXXXŘ., či zda se účastnila společně s R.Š. vystříkání školy pepřovým sprejem).

44. Soud současně musí uvést, že určitá vyjádření znalkyně byla učiněna bez vazby na položené otázky či dokonce aniž by znalkyně k daným vyjádřením měla jakékoliv předchozí vlastní informace. Jedná se např. o vyjádření k pohlavnímu styku s XXXXXŘ., o kterém uvedla, že si myslí, že je nepravděpodobné, že jej spolu měli. Může se samozřejmě jednat o názor znalkyně, který je založený na předchozím zkoumání poškozené, ovšem toto nikterak nevysvětluje, proč XXXXXXXXXX u hlavního líčení jednoznačně pohlavní styk s přítelem potvrdila (na danou událost přitom navazují i následné obavy poškozené, zda s přítelem není těhotná). Soud odmítá, že by konstatovaná snížená paměťová schopnost XXXXXXXXXX mohla být takového rázu, že by si jmenovaná chybně představovala, že ke styku s XXXXXŘ. došlo. Existenci takové skutečnosti si musí být jednoznačně vědoma, tedy zda k ní došlo či nikoliv. Obdobně by znalkyně neměla uvádět kategorický závěr o tom, že sama je přesvědčena, že k něčemu mezi obžalovaným a poškozenou došlo. Jedná se již o skutkové hodnocení, k němuž znalec není příslušný. Za zcela neakceptovatelné soud též považuje vyjádření znalkyně k tomu, že výpovědi obžalovaného, matky poškozené a jejího bratra „vidí jako účelové“. Takovéto hodnocení nebylo učiněno na základě výsledku kteréhokoliv z výše jmenovaných, o to více, že daný závěr náleží opět výhradně soudu. V dalších pasážích svého znaleckého posudku pak znalkyně používá určité podmíněné formulace typu „nemělo by dojít k neúmyslnému, hrubému zkreslování prožitých událostí“, či „je pravděpodobné, že vyličení událostí se nejeví být účelově zkresleným“. Samozřejmě soud znovu opakuje, že právě pro nemožnost objektivní verifikace psychologického zkoumání znalec nemůže učinit jednoznačný záměr, zda určitá výpověď je či není zkreslená, ovšem toto právě dokresluje určitou nižší validitu znaleckého zkoumání, než jako je tomu u jiných odvětví.
45. Jestliže poškozená v průběhu trestního řízení podala několik verzí událostí, soud chápe vysvětlení, že se jedná o důsledek snížených paměťových schopností jmenované, ale na druhé straně zdůrazňuje, že znalkyně potvrdila, že nepříjemný a mimořádný zážitek obecně je lépe zapamatovatelný pro danou osobu a pakliže právě znásilnění, resp. zneužívání ze strany otce, poškozená vnímala jako prožité trauma, tedy nepříjemný a mimořádný zážitek, měla by si na něho lépe pamatovat, než na jiné dřívější události. Soud by pochopil, pokud by poškozená ve shora uvedeném světle znaleckého zkoumání nebyla schopna rozlišit, zda k počátku protiprávního jednání obžalovaného došlo např. v konkrétním roce, či si nepamatovala přesný počet let, po jakou dobu toto trvalo nebo počet útoků vůči ní. Je ovšem pro něj zarážející, a znalkyně na toto neposkytla adekvátní odpověď, proč v průběhu několika měsíců, v nichž podávala svou výpověď, existuje rozdíl v počtu pohlavních styků, a to tak, že např. u hlavního líčení si byla zcela jista, že k tomuto došlo v letech 2015-2019 celkem ve třech případech, zatímco později do období čtyř let, toto chování svého otce zařadila jako každotýdenní. Ve druhém z uvedených případů by se muselo jednat o desítky, resp. stovky pohlavních styků, které měla s otcem a je proto nepochopitelné,

jestliže jednoznačně udává u poslední výpovědi před soudem, že k takovému jednání došlo třikrát. Ostatně i v trestním oznámení uvedla, že k pohlavnímu styku došlo 3x na ulici XXXXX a 3x v XXXXX. Stejně tak má soud za to, že právě první protiprávní jednání obžalovaného, které je ostatně obžalobou spojováno s užitím násilí či verbálního vyhrožování a muselo tedy jednoznačně představovat nejintenzivnější ze všech prožitků, zařazuje různě, ať již na ulici XXXXX či do XXXXX, do různé denní doby, kdy není schopna určit ani to, zda bylo světlo či tma. Jednou poškozená uvádí, že je bratr J. přistihl, pak zase nikoliv, popřípadě si vzpomíná, že doma nebyl nikdo, aby posléze uváděla, že vedle ní spala sestra. O to více je zářející, jestliže již v trestním oznámení, které učinila 8 dní po posledním pohlavním styku, uvádí, že otec na ni silou nalehl, odstrkávala ho a ptala se jej, co to dělá (ačkoliv tento poznatek pro ni nemohl být podle jejích výpovědí nový), a ve svých pozdějších výpovědích naopak uváděla, že k pohlavním stykům již docházelo dobrovolně, otec neužíval žádnou sílu a ona se nebránila (kdy takový popis převzala i obžaloba). K další změně došlo ve výpovědi poškozené podané dne 9. 12. 2019, kdy po předchozích tvrzeních, že otec jí nevyhrožoval, náhled uvedla, že vyhrožoval, že ji zlíská tak, že ji nikdo nepozná.

46. S ohledem na tyto skutečnosti tedy bylo na místě zabývat se otázkou motivace případné nepravdivé výpovědi vůči obžalovanému. Obžaloba toto popírá s tím, že trestní řízení přineslo pro XXXXX ztrátu rodiny, která ji odvrhla. Soud však na druhé straně musí vznést otázku, zda motivace nebyla spojena aspoň do jisté míry se vztahem k XXXXXŘ., který krátce před podáním trestního oznámení poškozená započala. Jak vyplynulo ze samotné písemné komunikace mezi XXXXXXXXXXXX a XXXXXŘ. a v podstatě také z výpovědí svědků R.Š. či J. XXXXX, dá se konstatovat, že poškozená byla v uvedené době bláznivě zamilovaná do staršího chlapce, kterému krátce po seznámení (v horizontu jednoho týdne) sděluje, že by s ním chtěla mít sex a chtěla by s ním bydlet. Lze namítnout, že takováto potřeba byla dána u poškozené v návaznosti na špatnou situaci v rodině, resp. právě pro zneužívání otcem, ovšem na druhou stranu nelze vyloučit, že to mohlo souviset s určitou povahou poškozené, která velmi intenzivně prožívala intimní vztah s XXXXXŘ., neboť se cítila určitým způsobem dospělá a důležitá. Svědci popisovali, že poškozená v důsledku navázání vztahu změnila své chování, byla protivná, utíkala z domu a vůbec těžce nesla, když jí rodiče styk s XXXXXŘ. zakazovali. Ve vztahu k posledně jmenovanému pak byla zase žárlivá, stejně jako údajně on na nic, což vedlo k určitým teatrálním prohlášením, že s ním může být těhotná či že se pokusí v důsledku rozchodu o sebevraždu. Soud chápe takovéto chování jako snahu dospívající poškozené vžívat se do role dospělého, aby se mohla chlubit vztahem s již plnoletým mužem. Současně s tím lze poukázat na podmínky, které panovaly u ní doma, a to v podobě špatné hygieny, nezájmu rodičů řešit problémy ve škole, dluhů rodiny za energie, což způsobilo např., že v určité době se museli odstěhovat do azylového domu, neboť se u nich doma netopilo. Spojení těchto okolností s tím, že si konečně našla dospělého partnera, do kterého byla zamilovaná, mohla způsobit, že se snažila k němu ještě blíže připoutat a pokud ji v tom rodina bránila, mohla se rozhodnout využít existence protiprávního jednání otce, kterého se na ní dopouštěl. Ostatně sám obžalovaný, jakož i jeho syn J. shodně uvedli, že poté, co se snažili poškozenou „nahánět“, když utekla z domu, jí sdělovali v rozrušení, že zavolají policii, na což jim odvětila, že ona bude rychlejší. Soud proto takovýto poznatek musel vzít v potaz a ve světle dalších důkazů jej hodnotit tak, aby vyloučil, že jednání XXXXXXXXXXXX nebylo ryze účelové s cílem pomstít se otcovi, který ji zakazoval její „v té chvíli životní látku“. Jak bude rozvedeno níže, soud nakonec ve shodě se znalkyní neshledal, že by si XXXXXXXXXXXX celé jednání zcela vymyslela, ovšem současně nemohl vyloučit a toto nakonec bylo důvodem i úpravy v popisu skutkového děje a zejména následně zvolené právní kvalifikace, že XXXXXXXXXXXX v důsledku své jednoduché osobnosti a nevyzrálosti, za situace, kdy byla vtažena do víru trestního stíhání a několika výpovědí, se snažila podávat informace více zkreslené, neodpovídající realitě a způsobující, že v rámci několika výslechů, se pak do svých verzí zapletla a nebyla schopna je řádně odůvodnit.

47. Na tomto místě musí nalézací soud rovněž upozornit, že si je vědom, že při svém rozhodování vycházel rovněž z poznatků, jež pramení z trestního oznámení podaného poškozenou dne 15. 11. 2019, tedy úkonu učiněného před zahájením trestního řízení. Ve světle stanoviska trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2019, sp. zn. Tpjn 300/2019 přitom takové *trestní oznámení může být důkazním prostředkem toliko ke zjištění poznatků o předmětu důkazu (tj. v tom smyslu důkazem), jen ohledně samotných okolností, za nichž bylo toto oznámení podáno, např. kdy, kde, kdo, s kým, ohledně čeho je učinil apod. Trestní oznámení důkazním prostředkem (důkazem) naopak být nemůže ohledně skutečností v něm tvrzených (tj. ohledně vlastního obsahu tohoto oznámení), které je třeba dokazovat postupy výslovně stanovenými v hlavě páté trestního řádu. Pouze ve výjimečných případech může být trestní oznámení důkazním prostředkem (důkazem) i z hlediska jeho vlastního obsahu, a to např. v rámci trestního řízení vedeného pro trestný čin spáchaný podáním trestního oznámení (trestný čin krivého obvinění podle § 345 tr. zákoníku apod.).*
48. V nyní projednávané věci má nalézací soud za to, že právě posouzení věrohodnosti osoby oznamovatele, který v následně zahájeném trestním řízení má postavení poškozeného, by mělo představovat takový mimořádný případ (byť tento je trestním kolegiem Nejvyššího soudu *expressis verbis* spojen s použitím trestního oznámení pro případ následného posouzení protiprávního jednání oznamovatele ve smyslu § 345 trestního zákoníku), kdy lze z jeho obsahu vycházet, byť osoba, která jej činila nebyla v procesním postavení svědka, ani se nejedná zachycení jejích tvrzení podle podmínek úředního záznamu o podaném vysvětlení (§ 158 odst. 6, odst. 8 trestního řádu). Ostatně otázka věrohodnosti výpovědi s navazující možností vyhodnotit trestní oznámení jako základ trestního stíhání pro přečin krivého obvinění úzce souvisí, o to více, že oznamovatel je (jako tomu bylo i u poškozené XXXXXXXXXXXX) poučen o základních právech, jakož i důsledcích, které by nepravdivé podání mohlo způsobit. Soud nemůže odhlédnout od faktu, že osoba, která dobrovolně a ze své vlastní iniciativy kontaktuje orgán příslušný k přijetí trestního oznámení, si takových skutečností musí být vědoma, a to i za situace, kdy se jednalo o osobu mladší 18 let. Obsah tvrzení, uvedených v trestním oznámení by v takových případech mělo být možno, dle nalézacího soudu, zahrnout do celého důkazního rámce stran posouzení, zda tvrzení osoby, která iniciuje trestní řízení, zachovávají určitou míru stálosti a neměnnosti. Takový přístup je pro komplexní posouzení věci nezbytný. Je zřejmé, že daný postup může být použit pouze za situace existence extrémního rozporu s dalšími navazujícími výpověďmi osoby v postavení svědka, tak jako tomu bylo v případě poškozené. Je samozřejmostí, že je vyloučeno, aby soud vycházel pouze a jen z obsahu trestního oznámení. To ostatně nebyl ani tento případ, kdy trestní oznámení a jeho obsah sloužily toliko ke komparaci všech tvrzení poškozené, jež učinila v rámci projednávané trestní věci, přičemž primárně bylo vycházeno z výpovědi, kterou XXXXX učinila u hlavního líčení a tato následně byla porovnávána s jejími výpověďmi 9. 12. 2019 a 7. 8. 2020. Původní trestní oznámení toliko dokresluje určitou posloupnost změn a rozporů v tvrzeních podaných jmenovanou za celou dobu. Nalézací soud současně nevylučuje, že by v rámci projednávané věci mohl omezit své poznatky výhradně a pouze na dvě výpovědi XXXXXXXXXXXX z přípravného řízení a následně výpověď učiněnou u hlavního líčení, nicméně také trestní oznámení jmenované přineslo oproti výše uvedeným úkonům zřejmé odlišnosti, jež soud nemohl pominout. Jednalo se jednak o zcela odlišný počet pohlavních styků (celkem 6 útoků), k nimž mělo mezi ní a obžalovaným dojít, místo, kde k prvnímu z nich došlo (Ul. XXXXX ve XXXXX), jakož i fakt, že oproti pozdějším výpovědím k prvnímu jednání došlo v odpoledních hodinách, kdy nikdo nebyl doma (zatímco později bylo tvrzeno, že se jednalo o večerní hodiny a všichni doma spali). Daný postup je současně odůvodněn okolnostmi, za nichž bylo trestní oznámení učiněno, tedy kdy poškozená utekla z domu za svým přítelem, nehodlala komunikovat s rodiči a při pohružce, že otec zavolá policii, uvedla, že ona bude rychlejší a poté skutečně kontaktovala policejní orgán. Takový poznatek tedy musí vést k obezřetnosti, zda údaje, které poškozená poskytla nejen v průběhu trestního řízení, ale i před jeho započítím, jsou pravdivé. Mimo to, je nutno doplnit, že postup, který nalézací soud zvolil, nebyl nikterak na újmu práv obžalovaného, ale právě naopak, vedl k určitému kritickému zvažování obsahu výpovědi XXXXXXXXXXXX a v návaznosti

na to i následné příznivějšímu právnímu posouzení jednání J.XXXXX, než bylo požadováno v podaném žalobním návrhu státní zástupkyně.

49. S ohledem na shora uvedená konstatování znalkyně a na ně navazující úvahy nalézacího soud pak tento dospěl k závěru, že výpověď XXXXXXXXXX, co do skutečnosti, že došlo mezi ní a jejím otcem k pohlavnímu styku provedeným formou soulože, je věrohodná, kdy ostatně toto potvrzuje sám obžalovaný a v jedné ze svých výpovědí, kterou soud považuje za nejvěrohodnější také bratr poškozené J.XXXXX. Ostatně je třeba připomenout, že o takovéto události se poškozená svěřila také R.Š. a XXXXXŘ., byť zejména u svědkyně Š. zůstává otázkou, kdy se poškozená takto svěřila, jaký byl obsah jejího sdělení, resp. kolikrát tak učinila. Ve vztahu ke svědkyni Š. soud poukazuje, že ani tato není osobou, kterou by bylo možno označit za zcela věrohodnou, a to jak pro její povahové vlastnosti, které vyplývají ze zprávy sociální pracovnice Městského úřadu XXXXX, která ke jmenované uvedla, že často lže a přizpůsobuje si pravdu dané situaci, jakož i skutečnosti, že mezi Š. a XXXXX došlo k určitým rozporům, které pramenily, jednak ze školního incidentu souvisejícího s pepřovým sprejem a dále z určité vazby obou dívek na XXXXXŘ., s nímž postupně chodily. Nelze proto vyloučit, že svědkyně může mít určitou tendenci zkreslovat sdělení, která jí poškozená poskytla či vzhledem ke své osobě neuvádí přesné údaje.
50. V každém případě lze tedy mít za prokázané, že k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou došlo jednoznačně v roce 2019, což oba potvrzují. Skutečnost, že poškozená prodělala pohlavní styk, byl rovněž potvrzen lékařskou zprávou (č. l. 7). Obžalovaný tuto událost situoval 2x do měsíce srpna a jednou do měsíce listopadu, poškozená pak uváděla, že k poslednímu styku došlo 7. 11. 2019. Jejich výpovědi se různí v tom, zda je při souloži někdo viděl, kdy poškozená toto neguje, zatímco obžalovaný poukázal na svého syna J.. V tomto směru soud shledává výpověď obžalovaného za účelovou, neboť si evidentně je vědom toho, že syn je při souloži viděl a tuto skutečnost může a také následně toto skutečně učinil, sdělit orgánům činným v trestním řízení. Proto jej musel zakomponovat do své verze v podobě dobrovolného styku, který iniciovala jeho dcera. Je třeba zdůraznit, že právě výpověď J.XXXXX, jakkoliv je v průběhu doby měněna a vykazuje právě pro vztah svědka vůči obžalovanému i poškozené určité rozpory, (neboť zejména otcí, který pro něj představuje autoritu, nechce ublížit - což sám ostatně uvedl), byla velmi důležitá pro umožnění závěru, k čemu a kdy mezi obžalovaným a poškozenou došlo.
51. Jako podpůrný soud vnímá též závěr o znaleckém zkoumání z odvětví psychiatrie a sexuologie a klinické psychologie ve vztahu k obžalovanému J.XXXXX. U tohoto je třeba v prvé řadě zdůraznit, že nebyla shledána žádná duševní choroba, která by měla vliv na jeho protiprávní jednání, stejně jako byla plně zachována rozpoznávací schopnost jmenovaného a jeho ovládací schopnosti byly toliko lehce sníženy v důsledku psychosexuální nevyzrálosti. Trestní odpovědnost jmenovaného je tedy plně zachována. Současně je třeba poukázat na skutečnost, že obžalovaný podle znaleckého zkoumání trpí psychosexuálním infantilismem (nevyzrálostí), kdy se nejedná o sexuální deviaci, ale vývojovou poruchu, která se projevuje sexuální nevyhraněností. Je tedy zřejmé, že i v tomto směru je opodstatněn závěr, že obžalovaný nebyl nikterak sveden ze strany dcery, jak to sám tvrdí, ale tuto vnímal jako objekt svého sexuálního zájmu stejně jako dospělé osoby a v podstatě tak u něho byly eliminovány zábrany, které má běžný jedinec k pohlavnímu styku s osobami mladšími 15ti let či v příbuzenském poměru. Ostatně v daném směru je též možno poukázat na určitou nelogičnost ve výpovědi obžalovaného o tom, že poškozená sama přišla a projevila zájem o sex. Pokud by tomu tak skutečně bylo, soud má za to, že by tak jmenovaná nečinila za situace, kdy její mladší sestra spala v téže místnosti hned na vedlejší posteli, ale vyhlédla by si jinou příležitost. Situaci, kdy byla v místnosti přítomna, byť spící, další osoba, soud přisuzuje naopak právě nezdrženlivému chování obžalovaného, na něž bylo poukázáno jeho znaleckým zkoumáním.

52. Soud si musel položit otázku, zda jednání obžalovaného bylo skutečně omezeno pouze na jeden náhodný pohlavní styk nebo zda k takovému jednání docházelo častěji. V tomto směru opět soud poukazuje na znalecké zkoumání PhDr. Němečkové, jež uvedla, že poškozená trpí určitou poruchou paměti a špatně rozlišuje mezi četností jednotlivých útoků, jakož i dobou, kdy k těmto docházelo. Přesto však konstatovala, že poškozená trpí určitým traumatem právě v důsledku jednání obžalovaného. Následuje však otázka, v kolika případech tedy k jednání obžalovaného došlo, neboť sama poškozená v průběhu doby vytvořila svými výpověďmi škálu počínaje třemi či šesti útoky až po vymezení doby let 2015 až 2019, kdy k těmto mělo docházet s týdenní frekvencí. V tomto posledním případě by se tedy muselo jednat o více než 200 útoků. Za klíčové je třeba označit, že XXXXX prvotní pohlavní styk zařadila do doby, kdy jí bylo 13 let, což vzhledem k jejímu datu narození představuje období let 2016 a 2017. Doplnila pak, že k prvnímu styku došlo pravděpodobně na podzim. Jestliže soud bude vycházet z výpovědi svědka J.XXXXX, kterou má za věrohodnou (učiněnou dne 28. 1. 2020), jejíž obsah, byť váhavě a po delší době, potvrdil u hlavního líčení, svého otce a sestru viděl nahé, jak se líbají v době, kdy chodil do 9. třídy základní školy, a to buď v roce 2017 či 2018. Současně uvedl, že je možné, že byla půlka jara, ale tímto si není jistý. Jak bylo uvedeno výše, soud dotazem na příslušnou základní školu ověřil, že J.XXXXX skutečně navštěvoval 9. třídu od 1. 9. 2017 do 31. 8. 2018. Pokud se týká zařazení roční doby, zde soud má za to, že vzhledem k osobě svědka, jakož i určité vzdálenosti, kdy jednání zaznamenal, mohlo dojít k záměně relativně obdobných období, jakými jsou jaro a podzim. Lze proto uzavřít, že vzhledem k potvrzení, které přineslo znalecké zkoumání o pravděpodobném opakování pohlavního styku mezi obžalovaným a poškozenou a vzácně shodným výpovědím, které XXXXX a J.XXXXX přinesli o době, kdy svědek přistihl svého otce při souloži, bylo možno určit, že rovněž na podzim roku 2017 došlo k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou.
53. Pokud obžaloba poukazuje na větší četnost pohlavních styků, a to s týdenní frekvencí, tomuto již soud přisvědčit nemohl. Vycházel zejména ze skutečnosti, že takovýto rozsah svědkyně popsala pouze v jedné ze svých výpovědí, zatímco podle jejich dalších tvrzení ke styku docházelo ve třech, resp. šesti případech. Ve spojení s konstatováním znalkyně o problémovosti vybavení si poškozené na tyto časové úseky, pak soud může za současného respektování povinnosti postupovat v případě pochybností vždy ve prospěch obžalovaného, toliko konstatovat, že mezi obžalovaným a poškozenou došlo k více pohlavním stykům, tedy minimálně ke dvěma, a to tak, jak byly prokázány výše – v roce 2017 a 2019. Je samozřejmě možné a soud toto považuje i za pravděpodobné, že došlo k dalším jednáním. Toto by bylo ostatně logické, neboť pokud došlo k pohlavnímu styku na podzim 2017, zůstává otázkou, proč k dalšímu jednání obžalovaného došlo až od dva roky poté. Na druhou stranu určitou logiku postrádá také poslední podaná výpověď poškozené u hlavního líčení, která uvedla, že po prvním pohlavním styku byl druhý realizován asi s měsíčním odstupem a následně k poslednímu styku došlo až skutečně o dva roky později. Soud nemohl pominout ani další nejasnosti ve výpovědi XXXXXXXXXXXX, jakými byly denní doba, kdy k jednání došlo, kdo byl přítomen v místnosti, zda budila či nebudila svou sestru, co měla na sobě, co říkal otec (podle jedné výpovědi vůbec nemluvil, poté uváděla, že říkal hezké věci, aby následně uvedla, že jí vyhrožoval, že ji zlíská), a proto bez nelze dospět k závěru, že kromě uvedených dvou pohlavních styků došlo v mezidobí ještě k dalšímu protiprávnímu jednání obžalovaného, ač znovu opakuje, že takovouto možnost považuje za pravděpodobnou, ovšem nikoliv v takovém rozsahu, aby ji mohl mít za prokázanou bez důvodných pochybností.
54. Další podstatnou otázkou, která má vliv na právní kvalifikaci jednání obžalovaného, bylo užití násilí, popřípadě pohrůžky násilí vůči poškozené, na což poukazovala obžaloba v bodě 1., kdy J.XXXXX měl využít fyzické převahy nad poškozenou, překrýt jí rukou ústa, aby nekřičela a vykonat na ní soulož i přesto, že XXXXXXXXXXXX dávala fyzicky svůj nesouhlas najevo tím, že jej odstrkovala rukama. Sama poškozená ve svých výpovědích uváděla, že ji otec zalehl, překryl jí rukou ústa a skutečně jej odstrkovala či verbálně projevovala svůj nesouhlas. Současně vůči ní měly

být užity výhrůžky v podobě, že když někomu řekne, co se stalo, nikdo jí neuvěří a v jedné ze svých výpovědí pak dokonce při posledním pohlavním styku jí měl obžalovaný vyhrožovat, že poškozenou zlíská tak, že ji nikdo nepozná. Nálezací soud opakovaně poukazuje na určité rozpory ve výpovědi XXXXXXXXXX, které se pojí právě k chování obžalovaného před a při pohlavním styku. Souvisí mj. i s vyjádřením, zda jí otec něco říkal, když jednou uvedla, že tomu tak nebylo, jindy zase tvrdila, že ji hladil po vlasech a říkal, že to bude krásné. Soud rozhodně nechce banalizovat výpověď poškozené a má dokonce za logické, jestliže by se minimálně při prvním pohlavním styku, který byl pro poškozenou zcela novou událostí, takovýmto intimnostem svého otce bránila, v důsledku čehož by obžalovaný musel překonávat verbální či fyzický nesouhlas. Na druhou stranu právě určité pasáže výpovědi XXXXXXXXXX svědčí o tom, že po podání trestního oznámení se mohla snažit svému otci přitížit, resp. zveličovat celou situaci, aby zdůraznila, že sama s jednáním otce nesouhlasila a tomuto se vždy bránila. Ostatně o tom vypovídá i zmínka o výhrůžce fackami, kterou podala ve své výpovědi 9. 12. 2019, kdy toto směřovala k poslednímu pohlavnímu styku v listopadu 2019. Nutno zdůraznit, že popis daného jednání pak v průběhu své výpovědi k opakovanému dotazu zásadně změnila. Stejně tak poškozená do jisté míry zintenzivňovala podobu výhrůžek svého otce, ať již užitých při pohlavním styku či při jejím hledání po útěku z domu, kdy nejprve hovořila, že jí otec přerazí, poté, že ji zlíská, aby následně uváděla, že ji zabije. Nelze vyloučit, že pro znalkyni konstatovanou jednoduchost osoby poškozené a ztížené zapamatovávací schopnosti si může jednotlivé projevy svého otce při různých situacích zaměňovat či si je domýšlet. Stejně tak soud nemůže vyloučit, že se poškozená ve svých výpovědích snaží záměrně přitížit svému otci tak, aby vzbudila zdání, že se vždy jeho jednání aktivně bránila.

55. Jestliže soud vycházel mj. z výpovědi svědka J. XXXXX, o kterou opřel svůj závěr o existenci vícero pohlavních styků, nemůže v takovémto případě postupovat selektivně, ale dané tvrzení svědka musí brát jako komplex událostí, které vnímal. Ten přitom uvedl, že viděl, jak sestra ležela na otci, objímali se a společně se líbali. Takový popis svědčí o určité aktivitě i ze strany poškozené. Soud připomíná, že poškozenou je situace, kdy je viděl bratr, spojována s prvním pohlavním stykem. Takovéto poznatky by přitom neodpovídaly předchozímu násilnému či výhrůžnému jednání ze strany obžalovaného. K danému přistupuje fakt, že poškozená je zcela evidentně v otázkách sexu velmi zvědavá, o čemž svědčí její návrhy směrem k XXXXXŘ., které učinila již přibližně týden poté, co se seznámili. Lze si povšimnout také způsobu jejího vyjadřování k otázkám intimností, které prezentovala v rámci své výpovědi (např. dne 9. 12. 2019 – č. l. 74-75). Zde vypovídala v přítomnosti řady osob (policistů, obhájkyň, pracovníků OSPOD) o událostech, které znalkyně označuje za traumatizující, avšak současně ve chvíli, kdy došlo k dotazům na vztah s XXXXXŘ., se smála a uváděla, že od něj má kousance na krku či že s tímto ještě nespala, což jí opět přišlo směšné. Nálezací soud se domnívá, že takovéto vyjadřování, ale současně také vztah k intimním záležitostem souvisí s jednoduchostí a infantilností osobnosti jmenované. Tato se snaží, i přes svůj věk, působit dospěle, resp. vyvolávat situace, ve kterých by se jako dospělá mohla cítit. O tom svědčí rovněž její chování a projevy o údajném těhotenství či proklamace sebevraždou. O daném ostatně hovoří také zpráva sociální pracovnice Městského úřadu XXXXX (č. l. 265), kde je zmiňováno nerozvážné chování v podobě navazování vztahů s opačným pohlavím a podléhání vlivu silnějšímu v partě, kterému se zcela přizpůsobuje, a to i v negativním smyslu. Soud si proto dokáže představit, že jednání obžalovaného, který byl jejím otcem a tedy osobou, který vůči ní byl zjevnou autoritou (což ostatně prokazuje i přístup dalších slyšených osob z řad rodinných příslušníků) vnímala jako nutnost a povinnost vyjít vstříc požadavkům obžalovaného, aniž by tento vůči ní užil přímé násilí či pohrůzku jím. Nelze tedy vyloučit určitou dobrovolnost ze strany poškozené, popřípadě nebránění se či dokonce určitou míru vlastní aktivity, která souvisela se zvědavostí, v pro ni nové oblasti. Jak již bylo uvedené, soud rozhodně nevylučuje, že k jednání tak, jak jej popsala obžaloba v bodě 1., mohlo dojít, ovšem opět pro výše konstatované závěry, musel postupovat při hodnocení důkazů maximálně ve prospěch obžalovaného, a to s výsledným konstatováním, že ze strany obžalovaného nedošlo k donucení jiného násilím k pohlavnímu styku.

56. Pokud je obžalobou poukazováno, že jednání obžalovaného narušilo psychický vývoj poškozené a její zdraví, a to v podobě zažívání pocitu bezmoci, narušení identity, sebevědomí a sebeakceptace, soud toto nikterak nezpochybňuje, avšak nedává je do souvislosti s tím, že by vůči XXXXX mělo být užíváno násilí k vynucení pohlavního styku. Ostatně do souvislosti s násilím takového následky nedala ani znalkyně z odvětví psychologie. Soud musí upozornit, že ačkoliv PhDr. Němečková zdůraznila, že poškozená v důsledku nyní projednávané věci přišla o celou rodinu a s nikým z této nekomunikuje, nejedná se o objektivní poznatek, neboť, jak bylo ověřeno u hlavního líčení, zhlédnutím obsahu komunikace v mobilu poškozené, tato jednoznačně komunikuje se svou mladší sestrou XXXXX a vyplývá to, že k sobě mají velmi blízký a vřelý vztah (byť další poznatky o tom, že by jí bylo líto jejího jednání či se chtěla vrátit domů a omluvit se otci prokázány nebyly, neboť v tomto směru komunikace nebyla dohledána). Je třeba si však klást otázku, na kolik jsou narušené sebevědomí a sebeakceptace způsobeny výhradně jednáním obžalovaného, kdy podle soudu mohou na osobnost poškozené působit také další objektivizované skutečnosti. V tomto směru bylo opětovně poukázáno na intenzitu jejího vztahu s XXXXXŘ., který velmi prožívala a to až do roviny, že se při rozchodu s ním měla vyjadřovat o možné sebevraždě. Současně ze zpráv školského zařízení byl učiněn poznatek o postavení XXXXXXXXXXXX v kolektivu spolužáků, kteří se v důsledku špatných hygienických návyků a jejího chování této stranili. K danému samozřejmě přistupuje i situace, na kterou poukázala znalkyně, tedy že jmenovaná byla odebrána z rodiny a umístěna do dětského domova, kdy přišla o kontakt s rodiči a současně nebylo vyhověno jejímu přání, které bylo zpočátku bydlet s XXXXXŘ., popř. se svým strýcem a babičkou. Nálezací soud proto považuje právě takovouto závislost, kterou cítí poškozená na svém okolí, kdy se snaží vždy ukotvit k určitému subjektu (což opět potvrdila i znalkyně), jednak za důvod, proč se stala obětí trestné činnosti, neboť na ni měl, jakožto autorita, velký vliv její otec, kterému se pravděpodobně nesnažila nikterak odporovat a současně pak navazující prožitky a následky takového jednání u ní mohly vyvolat stav, který je popsán v rovině negativního dopadu na psychický vývoj jmenované.
57. Provedeným dokazováním tedy bylo zjištěno, že mezi obžalovaným J. XXXXX a poškozenou XXXXXXXXXXXX, nar. XXXXX, která je biologickou dcerou obžalovaného, došlo opakovaně, a to nejméně ve dvou případech k pohlavnímu styku provedenému formou soulože, kdy k tomuto jednání došlo v místě společného bydliště v rodinném domě v XXXXX, na ulici XXXXX, přičemž v prvním případě v blíže nespecifikované době podzimních měsíců 2017, tedy v době, kdy poškozená byla mladší 15ti let a obžalovaný byl pro ni otcovskou autoritou, tento ji svlékl, osahával na prsou, přirození a dalších částech těla, a následně s ní vykonal soulož. K druhému pohlavnímu styku provedenému formou soulože pak došlo na stejném místě dne 7. 11. 2019. V obou případech si obžalovaný musel být, vzhledem ke svému postavení, jednoznačně vědom příbuzenského poměru vůči poškozené, jakož i jejímu věku a stejně tak negativního dopadu, který jeho chování bude mít na psychický vývoj nezletilé a její zdraví, což se projevilo v následně zažívaných pocitech bezmoci, narušení vlastní identity, snahy potlačit a vytěsnit vzpomínky na prožité události a narušení sebevědomí a sebeakceptace XXXXXXXXXXXX.
58. Výše popsaným jednáním, tedy obžalovaný v obou bodech, které jsou popsány ve výrokové části tohoto rozsudku, vykonal soulož s příbuzným v pokolení přímém (neboť mezi ním a poškozenou byl dán vztah otce a biologické dcery) a současně úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu. Tímto naplnil, jak po stránce objektivní, tak subjektivní, zákonné znaky přečinu soulože mezi příbuznými podle § 188 trestního zákoníku a přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný v daném případě útočil na zákonem chráněné zájmy, které mají svůj základ v požadavku na zachování morálky občanské společnosti, a to tak, aby nedocházelo k pohlavnímu styku mezi nejbližšími příbuznými a současně, aby byl zaručen řádný rozumový, mravní a citový vývoj nejohroženější skupiny obyvatelstva, kterým jsou děti. V případě přečinu ohrožování výchovy dítěte soud zdůrazňuje, že znak svádění

k nemravnému životu je plně podřaditelný situaci, kdy dospělá osoba svádí dítě k pohlavnímu styku, přičemž není podstatné, aby se i přes jazykovou dikci „ohrožování“ jednalo o déle trvající či souvislé protiprávní jednání, ale k tomuto může dojít i krátkodobou či dokonce jednorázovou formou. V daném případě je třeba, aby intenzita takového útoku byla srovnatelná s dlouhodobým a opakovaným jednáním. Soud dospěl k závěru, že právě pohlavní styk, jehož dobrovolnost byla do jisté míry redukována závislostí, jež byla dána mezi nezletilou dcerou a jejím otcem, takovou situaci představuje. V případě obou přečinů pak obžalovaný jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že svým jednáním může ohrozit, resp. porušit shora uvedené zákonem chráněné zájmy a tyto porušit chtěl, neboť své jednání vědomě a přímo směřoval k dosažení svého sexuálního uspokojení vůči dceři.

59. V bodě 1. výroku tohoto rozsudku soud současně posoudil jednání J.XXXXX jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Obžalovaný totiž vykonal soulož s dítětem mladším 15ti let, svěřeném jeho dozoru a zneužívaje jeho závislosti. Rovněž v tomto případě dochází zákonem k ochraně mravního a tělesného vývoje dětí před útoky na jejich pohlavní integritu. Obžalovaný se zcela úmyslně dopustil jednání, kdy takovouto nedotknutelnost narušil tím, že nejprve dceru svlékl, osahával ji a následně provedl pohlavní styk formou soulože. Jednal přitom vůči osobě, vůči níž byl nadán právy a povinnostmi rodiče, tedy osoby, které je dítě svěřeno do dozoru a současně zneužil závislosti své dcery, vůči které představoval otcovskou autoritu, a tato na něj byla v důsledku svého věku, jakož i příbuzenského poměru odkázána. Daná závislost tedy v podstatě vytvořila ze strany obžalovaného určitý psychický nátlak, v důsledku kterého poškozená byla omezena ve svobodě svého rozhodování a obžalovaný za této situace mohl jednodušeji realizovat svůj protiprávní záměr. I v tomto případě soud z hlediska subjektivní stránky dovodil zavinění v podobě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
60. Pro úplnost soud dodává, že dokazování provedl způsobem, proti němuž neměly procesní strany žádných námitek a současně ani návrhů na doplnění dokazování. Výjimkou byl toliko návrh obhajoby na vypracování revizního znaleckého posudku z odvětví psychologie, případně znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie, zda XXXXXXXXXXXX netrpí neurologickou poruchou paměti, která by jí bránila v zapamatovávání si prožitého. Soud se s daným postupem neztotožnil, neboť stran revizního znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, specializace pedopsychologie, nebyl k tomu dán důvod. Ačkoliv, jak vyplynulo z výše uvedeného odůvodnění, soud vyslovil v určitých pasážích svou polemiku se závěry znalkyně PhDr. Sylvie Němečkové, současně žádným způsobem nezpochybnil metody jejího znaleckého zkoumání ani závěry, na základě nichž k těmto dospěla. Ostatně k takovému postupu by soud nebyl ani oprávněn. Veškeré úvahy a polemiky, které vyslovil, navazují na určitá specifika psychologického zkoumání, které jak již bylo uvedeno, je založeno na zkoumání interního stavu jedince, jež nelze zcela objektivně verifikovat jinými způsoby. Daný postup soudu pak vyplýval rovněž ze skutečnosti, kdy poškozená v rámci výslechu u hlavního líčení uváděla odlišné skutečnosti, než které prezentovala při rozhovoru se znalkyní. Soud má za to, že nebylo na místě přistupovat např. k doplnění znaleckého zkoumání, neboť znalkyně v podstatě veškeré změny odůvodnila osobností XXXXXXXXXXXX, která je jednoduchá, infantilní a nevyzrálá. V každém případě soud připomíná, že jestliže existovaly i po provedení znaleckého zkoumání určité nejasnosti, tyto byly důsledně hodnoceny vždy ve prospěch obžalovaného. Pokud se týká návrhu na provedení znaleckého zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví neurologie, i toto soud považuje s ohledem na důkazní situaci za nadbytečné. I pokud by bylo prokázáno určité organické narušení zapamatovávacích schopností jmenované, její výpověď tak, jak byla soudem vnímána a bylo z ní vycházeno při určení viny J.XXXXX, nebyla jediným důkazem, ale byla opřena též o další skutečnosti, ať již samotné doznání se obžalovaného, výpověď jejího bratra J.XXXXX, výpovědi svědků R.Š. a XXXXXŘ., zprávy sociálních a školských pracovníků, lékařské vyšetření či již výše konstatovaný znalecký posudek PhDr. Němečkové. Soud proto dospěl k názoru, že další

dokazování by již nemohlo přinést žádné nové skutečnosti, které by měly vliv na závěr o vině obžalovaného.

61. Při rozhodování o druhu a výši trestní sankce soud přihlédl ke všem skutečnostem uvedeným v § 38 a § 39 trestního zákoníku. V první řadě je na místě konstatovat, že obžalovaný je odsuzován za více trestných činů, a proto bylo na místě postupovat podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku a ukládat mu trest úhrnný, a to podle ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný. Tímto je ustanovení § 187 odst. 2 trestního zákoníku, v jehož rámci je obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody od 2 do 10 let. Tento soud konstantně za účelem dosažení předvídatelnosti ukládání trestní sankce vychází z poloviny zákonné trestní sazby, kterou je v tomto případě trest odnětí svobody v trvání 6ti let. K této je třeba zohlednit veškeré přitěžující i polehčující okolnosti vymezené v § 41 a § 42 trestního zákoníku a přihlédnout též ke všem okolnostem případu, jakož i osobě obžalovaného. Na tomto místě je třeba poukázat, že J.XXXXX byl v minulosti 1x soudně trestán, jak již ostatně bylo konstatováno výše, přičemž k tomuto odsouzení pro zcela odlišný trestný čin v podobě poškození cizí věci podle § 257 odst. 1 trestního zákona došlo trestním příkazem Okresního soudu ve XXXXX sp. zn. 2 T 206/2009 ze dne 23. 11. 2009 s právní mocí od 15. 12. 2009. Obžalovanému byl primárně uložený peněžitý trest, který však nevykonal a byl mu proto nařízen náhradní, nepodmíněný trest ve výměře 3 měsíců, který vykonal ke dni 3. 6. 2011. Na obžalovaného tedy nelze pohlížet jako na osobu, která by doposud vedla řádný život, byť současně soud uvádí, že předchozí odsouzení je již staršího data a učiněné pro odlišné protiprávní jednání. Proto daná přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. p) trestního zákoníku byla zohledněna přiměřeně řečenému. Současně je třeba připomenout, že obžalovaný svým jednáním spáchal více trestných činů (§ 42 písm. n/ trestního zákoníku). Oproti tomu soud neshledal žádných polehčujících okolností, s výjimkou částečného doznání se k jednomu pohlavnímu styku v listopadu 2019. S ohledem na výše uvedené má proto soud za to, že na místě není jiná možnost, než působit na obžalovaného nepodmíněným trestem odnětí svobody uloženým mírně pod polovinou zákonné trestní sazby, a to konkrétně ve výměře 5ti let. Pro splnění zákonných podmínek pak soud jmenovaného zařadil pro výkon takového trestu do věznice s ostrahou. Vzhledem ke konstatování znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, která neshledala z medicínského hlediska pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečným, soud akceptoval její názor, že není na místě ukládat žádný druh ani formu ochranného léčení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno podat odvolání** do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

Brno 8. prosince 2020

JUDr. Michael Vrtek, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová